

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

«Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ Συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Εφ. δ', 3)

ΕΤΟΣ 51ο - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2017 - ΤΕΥΧΟΣ 516

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό
Έλληνορθόδοξης
Μαρτυρίας

ΕΤΟΣ 51ο
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2017-ΤΕΥΧΟΣ 515
Ίδιοκτήτης:
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ
ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Έκδότης-Διευθυντής:
Παν. Ί. Μέντης
Βασ. Γεωργίου Α' 5
241 33 Καλαμάτα
Τηλ. 2721 023176
FAX: 2721 026478
E-mail: info@xristegi.gr
www.xristegi.gr

Συνδρομή προαιρετική
Άριθμ. Λογαρ. Έθν.Τραπέζης
220/480206-34
IBAN GR 040110 2200 0000
2204 8020 634

Φωτοστοιχειοθεσία
Σελιδοποίηση-Έκτύπωση:
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ «ΜΕΛΙΣΣΑ»
E-mail: graphics.melissa@gmail.com
Τηλ. 23970 23313-Fax 21754
Άσπροβάλλα Θεσσαλονίκης

Περιεχόμενα

ΣΗΜΕΙΟΝ ΑΝΤΙΛΕΓΟΜΕΝΟΝ	35
Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΑΝΤΟΣ ΚΟΣΜΟΥ	
Βασιλείου Σκιαδά.....	37
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ	
ΤΟΥ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (συνέχεια)	
† Ό.Α.Ε.....	38
Η ΖΩΣΑ ΠΙΣΤΙΣ	
Χρυσόστομου Σεκούνδου.....	40
ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΜΕΡΟΠΗΣ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	
Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΙΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ	
ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ.....	41
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ	
Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου.....	42
ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΗΧΟΙ:	
ΣΥΝΤΡΟΦΙΚΟΤΗΤΑ: ΜΙΑ «ΜΑΓΙΚΗ ΛΕΞΗ»	
Μερόπης Ν. Σπυροπούλου.....	44
ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ	
Έπιμέλεια: Κωνσταντίνου Δ. Ρίζου.....	47
ΕΝΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ ΠΡΕΣΒΗΣ	
Γ.Δ. Κούβελα.....	48
Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ	
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ	
Άννης Ρουμπέα Κόλβερη.....	50
2017: ΕΤΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ	
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ - Ο ΜΙΚΡΟΣ- Ο ΤΙΠΟΤΑ	
Δημήτρη Ίωάν. Φαλλή.....	53
ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ.....	54
ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.....	55
ΠΕΤΡΑΔΙΑ: ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΟΤΗΤΑ	
Άθαν. Αναστόπουλου.....	56
ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ.....	58
ΑΠΟ ΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ:	
Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΡΙΧΑΡΔΟΣ Β΄	
Νίκου Τσιρώνη.....	59
ΕΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ	
ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.....	60
ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ.....	61
ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ	
Φιλοθέου Νικολάου.....	62
ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ:	
ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ-ΓΟΥΜΕΝΙΣΣΑ ΠΑΙΟΝΙΑΣ.....	63

Σημεῖον ἀντιλεγόμενον

(Λουκ. 2,34)

Σημεῖο ἀντιλεγόμενον εἶναι ὁ Χριστός. Τό προφῆτευσε ὁ Συμεὼν στήν Παναγία Μητέρα Του, ὅταν σαράντα ἡμερῶν τόν προσέφερε στό Ναό τῶν Ἱεροσολύμων, σύμφωνα μέ τόν Μωσαϊκό Νόμο. «Οὗτος κείται εἰς πῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραήλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον» (Λουκ. 2,34).

Ἀντιμετώπισε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς ἐπιγείου ζωῆς Του τήν κακία καί τό μίσος. Ἀμφισβητήθηκε, συκοφαντήθηκε, πολεμήθηκε, καταδικάσθηκε καί ὑπέμεινε τόν ἐπονείδιστο σταυρικό θάνατο. Ἦταν, ὅμως, καί «σημεῖον» παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Ὅλη ἡ ζωή Του, τά θαύματα, ἡ διδαχή Του, ἦταν θεϊκές ἐνέργειες, πού φανέρωναν τό θεϊκό πρόσωπό Του. Ὅλα ἀπέβλεπαν στή σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ Ἀνάστασή Του ἐσήμανε τήν κατάργηση τοῦ θανάτου καί τήν ἀνακαίνιση τῶν πάντων. Ὁ Χριστός ἀποκάλυψε τό Θεό Πατέρα «Ἐγώ καί ὁ Πατήρ ἐν ἐσμεν» (Ἰω. 10,30) καί διεκήρυξε ὅτι ὅποιος πιστεύει σέ μένα πιστεύει σέ αὐτόν πού μέ ἀπέστειλε «καί ὁ θεωρῶν ἐμέ θεωρεῖ τόν πέμψαντά με» (Ἰω. 12, 44-45, 49).

«Σημεῖον ἀντιλεγόμενον» εἶναι καί ἡ Ἐκκλησία. Γιατί εἶναι τό σῶμα Του καί Αὐτός εἶναι ἡ κεφαλή της (Ἐφεσ. 1, 22-23). Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία διώκεται, συκοφαντεῖται, ἀμφισβητεῖται καί διαβάλλεται. Πρῶτα οἱ μαθητές Του. Ὅλοι διώχθηκαν, ἐμαρτύρησαν μέ φρικτά μαρτύρια. Οἱ περισσότεροι σταυρώθηκαν. Ἰσχυσε ὁ λόγος Του «εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμεῖς διώξουσιν» (Ἰω. 15,20). Οἱ

μεγάλοι διωγμοί, ἀπό τούς Ρωμαίους Αὐτοκράτορες μέχρι σήμερα (Τσιχαντισταί) ὁδήγησαν ἑκατομμύρια χριστιανούς στόν θάνατο, μόνο καί μόνο, γιατί πίστευαν σ' Αὐτόν. Καί ὅλοι αὐτοί ἔδωσαν τήν μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Τούς ἀπέστειλε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος νά μεταφέρουν τό κήρυγμα τῆς ἀγάπης, γιά νά φύγει τό μίσος καί ἡ κακία, νά καταργηθεῖ ἡ πλάνη. «Ἰδοὺ ἐγώ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων... παραδώσουσιν γάρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καί ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν... καί θανατώσουσιν ὑμᾶς καί ἔσεσθε μισούμενοι διὰ τό ὄνομά μου» (Ματθ. 10, 16, 17-22). Καί τά πρόβατα ἐνίκησαν τούς λύκους. Χωρίς βία, μέ ἀγάπη καί προσευχή γιά τούς διώκτες καί τούς τυράννους.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διώκεται καί σήμερα. Ἀμφισβητεῖται καί πολεμεῖται μέ πολλούς καί διαφόρους τρόπους. Γράφονται καί λέγονται πολλά. Ἀνυπόστατες κατηγορίες καί συσχετισμοί μέ ξένα πρότυπα «θρησκευτικῶν ἰδεολογιῶν ἢ καί κοινωνικῶν προτύπων ξένων πρός τήν ὀρθόδοξη πίστη. Ἡ ἴδια, ὡς σῶμα Χριστοῦ, παραμένει δυνατή, καθαρή καί ἀνόθευτη. Δίνει τήν μαρτυρία τῆς πίστεως. Εἶναι «σημεῖον», πού φανερώνει τήν παρουσία καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά ὅλο τόν κόσμο. Καί ὅσο πολεμεῖται τόσο νικᾷ. «Καί αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τόν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν» (Α' Ἰω. 5,4).

Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΟΣΜΟΥ

Τοῦ Θεολόγου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΚΙΑΔΑ

Κέντρο τῆς ἀνακαίνισης τοῦ σύμπαντος κόσμου ἀποτελεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, σύμφωνα μέ τὰ βιβλικά κείμενα. Τόσο στήν Παλαιά Διαθήκη ἀναφέρεται «Ἔσται γάρ ὁ οὐρανός καινός καί ἡ γῆ καινή» (Ἠσ. 66,22), ὅσο καί στήν Καινή «καί εἶδον οὐρανόν καινόν καί γῆν καινήν» (Ἀποκ. 21,1). Σ' αὐτήν «τὴν ἐν Χριστῷ ἀνακαίνιση κεντρικὴ θέση κατέχει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Γιατί αὐτὴ ἐγενε ἡ ἀπαρχὴ τῆς κτιστῆς φύσεως τοῦ Λόγου, δηλαδή τῆς ἀνθρώπινης φύσεως στό Χριστό. Αὐτὴ τὴν ἀνθρώπινη φύση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ θέωσε καί μεταμόρφωσε ὁ ἴδιος ὁ Λόγος σέ καινή», δηλαδή σέ καινούργια καί πρωτοφανῆ Θεανθρώπινη ὄντοτητα.

Ἡ ἀνθρώπινη συγκατάθεση

Κάθε ἀγαθὸ πού γίνεται ἀναγκαστικά, δηλαδή χωρίς τὴν ἐλεύθερη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου, μεταπίπτει σέ κακό. Γιά νά μὴ συμβεῖ κάτι τέτοιο μέ τὴ σάρκωση τοῦ Θεοῦ-Λόγου, ἡ Θεία Χάρις δέ βιάζει οὔτε ἐξαναγκάζει τὴ φυσικὴ τάξη, ἀλλὰ ὁλοκληρώνει τὴ θεία σάρκα, ἐφόσον συγκατατίθεται πρῶτα ἡ ἴδια ἡ ἀνθρώπινη φύση. Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ μπορεῖ, πλεον, νά λάβει τὴν ἀνθρώπινη φύση. Τοῦτο γίνε-

ται πραγματικότητα, ἐφόσον δίνει τὴ συγκατάθεσή της ἡ ἀνθρωπότητα μέσα ἀπὸ τὴν ἄξια ἐκπρόσωπο αὐτῆς, τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Στό πρόσωπό της ὅλοι εἶναι σάν νά λένε στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ· «Ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ», γιά νά πάρουν τὴν ἀπάντηση «ναί, ἔρχομαι ταχύ» (Ἀποκ. 22,20). Τό ἴδιο συμβαίνει σέ προσωπικό ἐπίπεδο, κατὰ τὴ δευτέρη γέννηση κάθε πιστοῦ, ὅταν γι' αὐτόν τελεῖται τό μυστήριό τοῦ Βαπτίσματος. Τότε, πράγματι, τελεῖται ἡ προσωπικὴ ἀναγέννηση τοῦ πιστοῦ καί ἡ ἐνσωμάτωσή του στό μυστικὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία.

Ὅσα τμήματα τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου παρανόησαν ἢ ὑποτίμησαν τὴ θέση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὴ ζωὴ καί τὴ λατρεῖα τῆς Ἐκκλησίας ὑπέπεσαν σέ δύο μεγάλες πλάνες: παρέτρεψαν τὴν ἀνθρώπινη φύση τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου, ἢ μείωσαν τὴ θεότητα Αὐτοῦ, κατὰ πῶς γράφει ὁ ἐπιφανὴς θεολόγος Δ.Γ. Κουτρομπῆς. Ἀπὸ τὸν κίνδυνο αὐτό προφυλάχθηκε ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μέ τὴν ἔγκαιρη καθιέρωση, σχεδόν σέ κάθε λατρευτικὴ ἐκδήλωση, ἀναφορᾶς στό πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Χριστιανική αντιμετώπιση τοῦ οἰκολογικοῦ προβλήματος

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχελώου κ. Εὐθυμίου*

2. Ἡ συμβολή τῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης

Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία πού ἐπικράτησε καί βιώθηκε κυρίως στους ἀγροτογεωργικούς καί ἀτεχνικούς πολιτισμούς τῆς Ἀνατολῆς ἔδειξε ἰδιαίτερη εὐαισθησία γιά τό φυσικό περιβάλλον καί ἔλαβε σοβαρά ὑπόψη τή σχέση τοῦ Ἀνθρώπου μέ τά ἔμψυχα καί ἄψυχα στοιχεῖα τῆς φύσεως. Ἔτσι, δημιουργήθηκε μιά εἰδική στάση ἔναντι τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος πού χαρακτηρίζει ὅλες τίς ἐκδηλώσεις τῆς ὀρθόδοξης ζωῆς. Ἡ στάση αὐτή ἀποτελεῖ πιά πολύτιμη ὀρθόδοξη παράδοση, ἰδιαίτερα χρήσιμη καί καθοδηγητική γιά τίς σύγχρονες ὀρθόδοξες χῶρες πού ὅλες, ἡ μία ὕστερα ἀπό τήν ἄλλη (μαζί τους καί ἡ Ἑλλάδα) μπαίνουν στό βιομηχανικό καί μεταβιομηχανικό τεχνολογικό πολιτισμό. Ἡ ὀρθό-

δοξη αὐτή στάση ἔναντι τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος φαίνεται εἰδικότερα στίς ἐξῆς ἐπί μέρους ἐκδηλώσεις:

α) **Ζωή κάτω ἀπό τόν Παντοκράτορα:** Βασική ἰδέα, πάνω στήν ὁποία οἰκοδομεῖται καί λειτουργεῖ ἡ ὀρθόδοξη πνευματικότητα καί ζωή εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ Παντοκράτορα Θεοῦ. Γιά τόν Ὁρθόδοξο τά «πάντα»: ὁ ἄνθρωπος, τά πλάσματα, ἡ ζωή καί τά ἔργα τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ ὑπάρχουν, ζοῦν καί κινοῦνται κάτω ἀπό τό κυριαρχικό, ἀλλά στοργικό βλέμμα τοῦ Δημιουργοῦ. Στόν ὀρθόδοξο Νάό πού συμβολίζει τόν συμπαντικό κόσμο, ὁ Θεός εἰκονογραφεῖται στόν τροῦλλο, ὡς Παντοκράτωρ. Κάτω ἀπό τόν Παντοκράτορα καί σέ ἄμεσο συσχετισμό μαζί του ὑπάρχει ὅλη ἡ κτίση, ἔμψυχη καί ἄψυχη: ὁ ἅυλος κόσμος τῶν Ἀγγέλων, οἱ θεωμένοι ἄνθρωποι,

* (συνέχεια ἀπό τό τεῦχος 515, Ἰανουαρίου 2017, σελ. 6.)

οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς κι ὅλα τὰ ὑλικά στοι-
χεῖα πού πλαισιώνουν τήν ἀνθρώπινη, γή-
ϊνη ζωή: τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τὰ τεχνικά
μέσα, τὰ ἔργα τῆς τέχνης κλπ. Βασική προ-
σευχή τοῦ Ὁρθόδοξου μέσα στό Ναό καί
ἐξω ἀπ' αὐτόν εἶναι ἡ δοξολογία τοῦ Παν-
τοκράτορα Τριαδικοῦ Θεοῦ: «Δόξα Πατρί
καί Υἱῷ καί Ἀγίῳ Πνεύματι».

**β) Ἡ κατάφαση καί καταξίωση τῆς
ὕλικότητας:** Ὁ ὅλος ἄνθρωπος γίνεται δε-
κτός, γι' αὐτόν προσεύχεται καί αὐτόν
ἀγιάζει ἡ Ἐκκλησία. Ἡ προσευχή της
ἀναφέρεται στό σῶμα καί στήν ψυχή ἐξί-
σου. Ἡ ὅλη ζωή (χρόνος, ὕλη, βιωτικές
ἀνάγκες) ἀνάγονται στό Θεό, πού «πλη-
ρώνει ἐν Χριστῷ τὰ πάντα» (Ἐφεσ. δ' 10).
Ἡ Ὁρθοδοξία μένει ἔτσι ἔμπρακτα ξένη
πρός κάθε νεφελώδη ἢ ἀνέρειστο ἰδεαλι-
σμό· ἀποδεικνύεται καί ρεαλισμός καί ὑλι-
κότητα καί ἐγκοσμιότητα, ἄμεση ἀναφορά
στήν ὅλη ζωή, σώματος καί ψυχῆς.

**γ) Συμμετοχή στή διαδικασία παρα-
γωγῆς τῶν προϊόντων:** Ἡ Ὁρθόδοξη
Ἐκκλησία κατανοεῖ ἰδιαίτερα τήν οὐσια-
στική σημασία πού ἔχει γιά τόν Ἄνθρωπο
(τόν ἀγρότη, κυρίως) ἡ διαδικασία τῆς
καλλιέργειας καί παραγωγῆς τῶν
προϊόντων τῆς γῆς. Γι' αὐτό εὐχε-
ται «ὑπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφο-
ρίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς». Δέν λη-
σμονεῖ, ἐπίσης, τήν διαδικασία τῆς
θαλασσινῆς ἐργασίας καί προσεύ-

χεται καί γιά τὰ δίχτυα
τῶν ψαράδων, τὰ πλοῖα
κλπ. Στήν ἑναρξη κάθε
σχετικῆς διαδικασίας (ἐ-
γκαίνια καταστήματος,
ἐπιχειρήσεως, ἐργοστα-
σίου, ἐμπορικῆς ἐκθέ-
σεως κλπ.) συμμετέχει μέ
τήν τέλεση τῆς Ἀκολου-
θίας τοῦ Ἀγιασμοῦ μέ
τήν ὁποία εὐλογεῖται ὁ
κόπος καί ὁ μόχθος τῶν
ἀνθρώπων καί ἐκφράζε-
ται ἡ γενική θέση τῆς
Ὁρθοδοξίας γιά τήν μόρ-
φωση τοῦ ὑλικοῦ στοι-
χείου. (Ὅλες οἱ σχετικές
εὐχές βρίσκονται στό Μι-
κρό καί τό Μεγάλο Εὐ-
χολόγιο).

(*Ἀπό τό ἔργο του
«Ἄνθρωπος καί Φυσικό
Περιβάλλον», 1989,
σελ. 63 ἐξ.)

○○○○○○○○○○

Ἡ ζῶσα πίστις

Ἡ παρουσία πιστῶν χριστιανῶν στὴ σύγχρονη κοινωνία εἶναι δεδομένη καὶ ἐλπιδοφόρος. Μὴ νομίζουμε ὅτι τὸ λυχνάρι τοῦ ἀληθινοῦ φωτὸς ἔχει σβήσει ἀπὸ τοὺς ἀνέμους τῆς ἀθεΐας καὶ τῆς ἄρνησης. Ἄν καὶ ἡ ἀνομία πληθύνεται καὶ ἡ ἠθικὴ παρακμὴ φέρει θλίψη στὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἐν τούτοις, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὑπάρχουν πολλὰ ἐλπιδοφόρα σημεῖα τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν σὲ αἰσιοδοξία καὶ ἐνδυνάμωση.

Ἀξίζει παρακάτω νὰ ἀναφέρουμε μερικὰ τέτοια πρόσφατα περιστατικὰ ἐνδεικτικὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, μαρτυρίας καὶ ὁμολογίας στὴν ἐποχὴ μας.

α) Ἡ παιδιάτρος καὶ Διαμαντούλα Καραβασίλη, ἡ ὁποία ὑπηρετεῖ στὸ Δημόσιο Νοσοκομεῖο Πατρῶν, ὅταν ὁ Διοικητὴς τοῦ ἐν λόγῳ νοσοκομείου ἔδωκε ὁδηγίες περὶ ἀφαιρέσεως τῶν χριστιανικῶν συμβόλων (εἰκόνες, σταυροὶ κ.λπ.), ἐπειδὴ νοσηλεύονται μουσουλμάνοι ἀσθενεῖς, ἀπέστειλε σπουδαιοτάτη ἐπιστολὴ-διαμαρτυρία πρὸς τὸν κ. Διοικητὴ, υπογραμμίζοντας ὅτι αὐτὴ εἶναι μία ἀπαράδεκτη ὁδηγία. Μάλιστα, καταλήγοντας, γράφει στὴν ἐπιστολὴ της, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Νοσοκομεῖο ἔχει τὴν ὀνομασία «Παναγία ἡ Βοήθεια» καὶ ἀπὸ τὴν πεῖρα της γνωρίζει πόση δύναμη καὶ κουράγιο λαμβάνουν οἱ ἀσθενεῖς.

β) Ὁ Κ.Σ., συντηρητὴς χειρογράφων, νέος στὴν ἡλικία, ἐπὶ ἓνα ἐξάμηνο μετέβη στὴν ἐμπόλεμη ζώνη Συρίας-Ἰράκ καὶ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του κατόρθωσε καὶ διέσωσε ἑκατοντάδες παλαιὰ χειρόγραφα ἀπὸ τοὺς κατεστραμμένους ναοὺς καὶ τίς ἱερὲς μονές.

γ) Ἡ Σ.Μ., ἱατρὸς μεγάλου νοσοκομείου τῶν Ἀθηνῶν, πραγματοποίησε ταξίδι στὴν Ἀμερικὴ μόνο καὶ μόνο, γιὰ νὰ συναντήσῃ στὴν Ἀριζόνα τὸν ἀξιόλογο γέροντα π. Ἐφραίμ, τὸν ἰδρυτὴ δεκάδων Ἱ. Μονῶν.

δ) Ἐφοπλιστὴς ἐπισκεύασε καὶ ἀνέγειρε δεκάδες ναοὺς καὶ μονές τόσο στὴν Ἑλλάδα ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό.

ε) Δημοσιογράφος, ἰδιοκτήτρια ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδας, σὲ κάθε ἔκδοσή της ἀπαραιτήτως ἔχει καὶ ἓνα ἢ δύο σοβαροῦ χριστιανικοῦ περιεχομένου ἄρθρα καὶ δοκίμια.

στ) Ὁ Π.Λ., ἀνώτατος δικαστικὸς λειτουργός, εὐλαβούμενος τὰ μέγιστα τὸν Ἅγιο Νεκτάριο, παρὰ τὸ φόρτο τῶν ὑπηρεσιακῶν του καθηκόντων, κατόρθωσε καὶ ἔγραψε ωραιότατο βιβλίο γιὰ τὸν Ἅγιο Νεκτάριο.

ζ) Κυρία, ἰδιοκτήτρια catering, προσφέρει δωρεὰν φαγητὸ σὲ ὀρφανοτροφεῖο.

η) Ὁ Γ.Δ., καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς μὲ δική του δαπάνη ἀποκατέστησε ἀπὸ τὴν ὀλοκληρωτικὴ φθορὰ ποὺ εἶχε ὑποστεῖ ἓναν ωραιότατο βυζαντινὸ ναὸ τοῦ 10ου αἰ., στὴν ἐπαρχία.

θ) Κάθε χρόνο, ὁμάδα φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν διοργανώνουν εἰδικὴ ἐκδήλωση γιὰ προβολὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

ι) Ἡ εὐλαβὴς κυρία Φ.Ζ. παρασκευάζει 5 πρόσφορα κάθε Πέμπτη, χρόνια τώρα, καὶ τὰ προσφέρει σὲ ναὸ μεγάλου νοσοκομείου τῶν Ἀθηνῶν γιὰ τὴ Θεία Λειτουργία.

Χρυσόστομος Σεκοῦνδος

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΡΟΠΗΣ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΙΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Μόλις κυκλοφόρησε τό νέο βιβλίο Μότης συνεργατίδός μας κ. Μερότης Ν. Σπυροπούλου μέ τόν πάρα πάνω τίτλο.

Είναί ένα βιβλίο προβληματισμού γιά τή σχέση τής έπιστήμης μέ τόν άνθρωπο.

Διαβάζοντας στό βιβλίο αυτό τά βιογραφικά στοιχεία τής συγγραφώς, πραγματικά έντυπωσιάζεσαι από τά πόσα τάλαντα τήν έχει προικίσει ό Θεός καί τό πώς τά αξιοποίησε καί τά αύξησε.

Γεννημένη στήν Αίγυπτο, σπούδασε στήν Οδοντιατρική Σχολή τής Αλεξάνδρειας καί τής Αθήνας καί ύστερα από σπουδές στις ΗΠΑ εξέλέγη Τακτική Καθηγήτρια τής Έδρας τής Ορθοδοντικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου ύπηρέτησε επί 26 χρόνια.

Έχει διδάξει σέ Πανεπιστήμια τής Αμερικής καί τής Εύρώπης καί διετέλεσε Έπισκέπτρια Καθηγήτρια τών Πανεπιστημίων τής Σουηδίας καί ΗΠΑ.

Γιά τό έπιστημονικό, έρευνητικό καί ακαδημαϊκό της έργο έχει τιμηθεί μέ πολλές διεθνείς καί έλληνικές έπιστημονικές διακρίσεις.

Έχει διατελέσει Βουλευτής Έπικρατείας.

Είναί μέλος πολλών Πολιτιστικών Όργανώσεων καί ύπήρξε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου τής Φιλεκπαιδευτικής Έταιρείας (Άρσάκεια Σχολεία) καί του Όμίλου Φίλων τής Βιβλιοθήκης Αλαξανδρείας.

Τό έντυπωσιακό όμως είναι ότι παράλληλα μέ τίς έπιστημονικές της έπιδόσεις προσέφερε τόν γραπτό καί προφορικό της «λόγο» σέ όλη τήν πατρίδα μας καί στήν Κύπρο. Έχουν έκδοθεί 13 μή έπιστημονικά βιβλία της καί έχει δώσει περισσότερες από 600 διαλέξεις σέ πολυπληθή ακροατήρια.

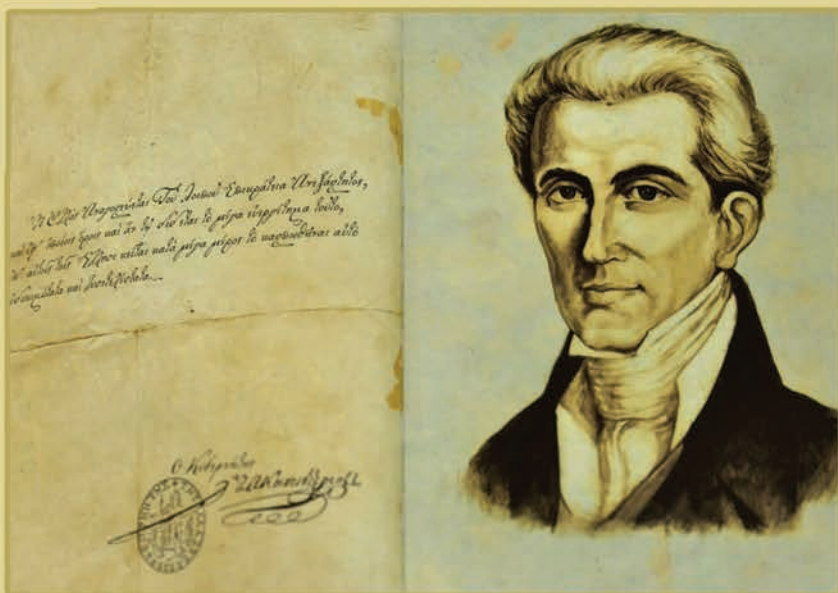
Είναί συνεργάτης του Ρ/Φ Σταθμού τής Πειραιϊκής Έκκλησίας καί συντάκτης άρθρων σέ πολλά περιοδικά. Ό λόγος της πάντα όρθός καί Έλληνοχριστιανικός, σάν καλή καί πιστή χριστιανή πού είναι.

Μέ τόν καλό της σύζυγο κ. Νίκο Σπυρόπουλο, Όμότιμο Καθηγητή τής Οδοντιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, συνεχίζουν μέ νεανικό ένθουσιασμό νά προσφέρουν τίς γνώσεις τους καί τίς έμπειρίες τους σέ όσους τούς τίς ζητήσουν καί νά όμολογούν τήν απόλυτη πίστη τους στόν Σωτήρα Χριστό μας.

Έχουν δυό γιούς καί έναν έγγονο.

Οί ευχές καί οί προσευχές μας είναι άπειρες. Νά χαρίζει ό Κύριός μας χρόνια πολλά στό ώραίο αυτό ζευγάρι, καί μέ ύγεία καί χαρά νά συνεχίσουν τήν μεγάλη τους προσφορά πρός όλους μας. Τούς ευχαριστούμε μέ όλη μας τήν καρδιά.

Η διεύθυνσή της είναι Καρνεάδου 22 10675 Αθήνα, τηλ. 210 7229770.

Ἰωάννης Καποδίστριας: 190 χρόνια από τήν ἐκλογή του

Τοῦ Γιώργιου Ν. Παπαθανασόπουλου

Στίς ἡμέρες αὐτές, πού ἔχουν συσσωρευτεῖ βαριά τά σύννεφα πάνω ἀπό τή χώρα μας, εἶναι ἀναγκαῖα ἡ προβολή σημαντικῶν, ἀπό κάθε ἄποψη, ἐθνικῶν προσωπικοτήτων.

Μιά τέτοια προσωπικότητα εἶναι αὐτή τοῦ Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννη Καποδίστρια. Φέτος, εἶναι ἡ 190ῇ ἐπέτειος τῆς ἐκλογῆς του ἀπό τήν 3ῃ Ἐθνική Συνέλευση τῆς Τροιζήνας. Ἀπό τίς 19 Μαρτίου ἕως τίς 5 Μαΐου 1827 συνεδρίασαν 173 πληρεξούσιοι στήν κωμόπολη αὐτή τῆς Ἀργολίδας καί στίς 14 Ἀπριλίου 1827 ἐξέλεξαν Κυβερνήτη τῆς Ἑλλάδος τόν Ἰωάννη Καποδίστρια. Ἐπίσης, ἐψήφισαν τό Σύνταγμα τῆς ἐλευθέρης Ἑλλάδος. Εἶναι ἀξιοσημείωτο πῶς, παρά τό ὅτι ἐλεύθερο

ἦταν τότε μόνο μικρό μέρος τῆς Πελοποννήσου καί λίγα νησιά, ἐκπροσωπήθηκε στήν Ἐθνοσυνέλευση σχεδόν τό σύνολο τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Σημαντική 190ῇ ἐπέτειος γιά τήν Ἱστορία μας εἶναι, ἐπίσης, ἡ ὑπογραφή τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου ἀπό τίς τότε Μεγάλες Δυνάμεις: Ρωσίας, Γαλλίας καί Ἀγγλίας, στίς 6 Ἰουλίου 1827. Μέ αὐτήν ἐζητεῖτο ἀπό τόν Σουλτάνο νά δεχθεῖ τήν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Συνθήκη δέν ἔγινε δεκτή καί ὁ Ἰμπραήμ συνέχισε τίς πολεμικές ἐπιχειρήσεις του στήν Πελοπόννησο. Αὐτό ἕως τήν ἄλλη σημαντική 190ῇ ἐπέτειο, αὐτήν τῆς Ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου, στίς 8 Ὀκτωβρίου 1827. Τότε, ὁ ἐνωμένος στόλος τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης κα-

τανίκησε τόν Αιγυπτιακό στόλο του Ίμπραήμ, ό όποιος νικημένος άποχώρησε τής Πελοποννήσου τό 1828.

Ή Συνθήκη του Λονδίνου έπιβλήθηκε δυόμισι χρόνια μετά, στίς 3 Φεβρουαρίου του 1830, μέ τό Πρωτόκολλο του Λονδίνου, τό όποιο ύπέγραψαν οί ίδιες τρείς Μεγάλες Δυνάμεις. Μέ αυτό δέχθηκαν νά παραμείνει Κυβερνήτης τής έλεύθερης Ελλάδος ό Ιωάννης Καποδίστριας, πού ήδη κυβερνούσε τή χώρα άπό τίς 18 Ιανουαρίου του 1828, αλλά επέβαλαν ως πολίτευμα αυτό τής Βασιλείας. Ή διχόνοια των Έλλήνων και ή δολοφονία του Κυβερνήτη διευκόλυναν τά σχέδιά τους...

Ό Καποδίστριας θυσίασε τά πλούσια προσόντα του και τήν ΐδια του τή ζωή στήν Πατρίδα του, πού υπεραγαπούσε. Δέν ήταν τυχαία προσωπικότητα. Ήταν έκ των σημαντικότερων διπλωματών και πολιτικών τής Εϋρώπης των άρχων του 19ου αιώνα. Είναι και ευεργέτης τής Έλβετικής Συνομοσπονδίας,

άφοϋ, μέ τό Σύνταγμα πού πρότεινε και έγινε δεκτό, συνετέλεσε άποφασιστικά στήν ένότητα και στήν άνεξαρτησία των Καντονίων, πού τήν άποτελούν.

Πέραν των έμφυτων ικανοτήτων του, ό Καποδίστριας είχε ήθος, θέληση και γνώση τής ιστορίας και τής ιδιοπροσωπίας του Έλληνισμού. Μέ αυτά τά έφόδια έβαλε τίς βάσεις για ένα έκσυγχρονισμένο και προοδευτικό κράτος, στό όποιο πρωτεύοντα ρόλο νά παίζει ή Παιδεία.

Ό Καποδίστριας είναι ένα παράδειγμα άνιδιοτελους, έντίμου και λιτού στή ζωή πολιτικού. Δέν ήταν δημαγωγός, δέν χαίδεψε αύτιά. Ό Κων. Παπαρρηγόπουλος, στά άποκαλυπτήρια του άδριάντα του Κυβερνήτη, στήν Κέρκυρα, είπε ότι ήταν έξ εκείνων των πολιτικών, πού σέ κρίσιμες περιστάσεις ή σώζουν τήν Πατρίδα ή πεθαίνουν... Ό Καποδίστριας και έσωσε τήν Πατρίδα του και δολοφονήθηκε...

συντροφικότητα μιά «μαγική» λέξη

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΗΧΟΙ

Είναι γνωστό ότι η σημασία μερικών λέξεων δεν μπορεί να εγκλωβιστεί μέσα στον όρισμό που δίνουν γι' αυτές τα λεξικά. Διότι η αληθινή τους διάσταση ξεφεύγει από την περιγραφική δυνατότητα των συμβατικών λέξεων που όρίζουν την έννοιά τους, αφού η δυναμική τους εξαρτάται, σχεδόν πάντα, από τον βαθμό της ουσιαστικής συμμετοχής του κάθε ατόμου στην συγκεκριμενοποίησή τους.

Η *συντροφικότητα*, πιστεύω ότι ανήκει στις «μαγικές» αυτές λέξεις, διότι μ' αυτήν έννοούμε όλα εκείνα που συνιστούν μιάν υπέροχη ανθρώπινη σχέση. Κι επειδή πιστεύω, επίσης, ότι η καλή σχέση με τους συνανθρώπους μας συνιστά μία από τις μεγαλύτερες χαρές που μās χάρισε ο Δημιουργός, την οποία όμως δεν την προσέχουμε όσο της πρέπει, νομίζω πώς πρέπει να αναρωτηθούμε: «Από ποιά, άραγε πολύτιμα υλικά μπορεί αυτή να δομηθεί;».

Γιά να υπάρχει συντροφικότητα μεταξύ κάποιων ανθρώπων, θά πρέπει, πρώτα απ' όλα, να υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός, αλλά όχι μόνο. Πρέπει να πιστεύουν σίς ίδιες αξίες, να παρακινούνται από τα ίδια κίνητρα, να θέλουν και να αποφασίσουν να ενώσουν τις προσπάθειές τους για να πετύχουν κοινούς στόχους.

Κάποιοι μπορεί να υποστηρίξει ότι αυτές οι προϋποθέσεις απαιτούνται και από τα μέλη ενός Συλλόγου ή ενός Συνεταιρισμού. Ναι. Αλλά η συντροφικότητα πάει πολύ πιο πέρα, ιδιαίτερα ανάμεσα στο ζευγάρι, διότι εκεί βι

νεται μόνο, μέσα από μία συμπεριφορά που εκφράζει *άλληλοκατανόηση*, *άλληλοανοχή*, *άλληλοεκτίμηση*, *ήρεμη* αλλά και *σταθερή* *άλληλοϋποστήριξη* και *άλληλεγγύη*. Κι επειδή αναφέρθηκα σε βιωματικές προεκτάσεις, άξιζει, στο σημείο αυτό, να μεταφέρω ένα κείμενο του Φώτη Κόντογλου, όπου «ζωγραφίζει» ανάγλυφα αυτήν την διάσταση της λέξεως:

«Χθές παραμονή Πρωτοχρονιάς, ήμουν α ξαπλωμένος στο κουβούκλι μας, περασμένα μεσάνυχτα, και συλλογιζόμουν. Είχα δουλέψει νυχτέρι για να τελειώσω μιὰ Παναγία Γλυκοφιλούσα και δίπλα μου καθόταν ή γυναίκα μου και έπλεκε. Όποτε δουλεύω, βρίσκομαι σε μεγάλη κατάνυξη και ψέλνω διάφορα τροπάρια. Σιγόψελνα λοιπόν εκεί που ζωγράφιζα την Παναγία και ή Μαρία έψελνε κι' εκείνη μαζί μου μέ τή γλυκιά φωνή της.

Βλογημένη γυναίκα μου έδωσε ο Θεός, άς είναι δοξασμένο τό Όνομά Του, για όλα τά μυστήρια της οικονομίας Του. Τόν εύχαριστώ για όσα μου έδωσε και πρώτα απ' όλα για την καλή, άπλη Μαρία, που μου τή δώρησε συντροφιά στή ζωή μου, ψυχή θρησκευτική, ένα δροσερό ποταμάκι που γλυκομουρμουρίζει μέρα-νύχτα δίπλα σ' έναν παλιό καστρότοιχο. Τό κρουσταλλένιο νεράκι του δέ θολώνει μέ τά χρόνια, αλλά γίνεται όλοένα και πιο καθαρό και πιο γλυκόλαλο.

Καλότυχος ο άνδρας που' χει καλή γυναίκα. Κοντά μου κάθεται και μέ σ υ ν τ ρ ο φ ε ι , ήμερος άνθρω-

πος, Μαρία ή Άπλῃ. Ἐκείνη πλέκει εἴτε ράβει, κι' ἐγώ στήν ἡρεμία της δουλεύω τήν ἀγιασμένη τέχνη μου καί φιλοτεχνῶ εἰκονίσματα πού τά προσκυνᾷ ὁ κόσμος. Τί χάρη μᾶς ἔδωσε ὁ Παντοδύναμος, πού τήν ἔχουνε λιγοστοί ἄνθρωποι...!

Τό καλύβι μας εἶναι φτωχό στά μάτια τοῦ κόσμου καί, μολαταῦτα, εἶναι σ' ἀλήθεια χρυσοπλοκότατος πύργος κι' ἡλιοστάλακτος θρόνος, γιατί μέσα του σκίνησε ἡ πίστη, ἡ εὐλάβεια καί ἡ ἀγάπη. Κι' ἐμεῖς πού καθόμαστε μέσα, εἴμαστε πió φτωχοί ἀπ' τοὺς φτωχοὺς, πλὴν μᾶς πλουτίζει μέ τά πλούτη Του Ἐκείνου».

Αὐτή, λοιπόν, ἡ ἐφαρμοσμένη ἔννοια τῆς συντροφικότητας, πού λείπει συχνά, ἀκόμα καί ἀπό τίς πió προσωπικές σχέσεις μεταξύ ἀνδρός καί γυναικός, μέσα στήν οἰκογένεια, ἔχω τήν πεποίθηση ὅτι μπορεῖ –σ' αὐτήν τήν ἐποχή τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καί τῆς τραγικῆς μοναξιᾶς τοῦ ἀνθρώπου– νά φέρει μιάν οὐσιαστική, ἀλλά καί συναρπαστική, ἀλλαγὴ στά βιώματά μας. Βιώματα πού ἔχουν νά κάνουν μέ τά προβλήματα πού συχνά ταλαιπωροῦν τὰ ζευγάρια.

Κλείνοντας αὐτές τίς σκέψεις, θά ἐπαναλάβω τόν τίτλο τοῦ κειμένου.

Ἡ συντροφικότητα εἶναι μιὰ «μαγική» ἔννοια, τῆς ὁποίας ἂν συνειδητο-

ποιήσουμε τήν ἀξεπέραστη ἀξία καί ἂν τῆς δώσουμε καί τό ἄρωμα τῆς τρυφερότητας στίς πió στενές καί πολύτιμες προσωπικές μας σχέσεις, θά τῆς ἀναγνωρίσουμε καί μιάν ἀκόμα μαγική ιδιότητα. Τό ὅτι, καθώς περνοῦν τὰ χρόνια, γίνεται, θαρρεῖς, ὅλο καί πió δυνατή, πió πλούσια σέ γεύση καί πió καταλυτική, σάν τό καλό κρασί.

Ἄν καταφέρουμε αὐτές τίς ἔννοιες καί τίς ἀξίες –ἐφαρμόζοντάς τες– νά τίς καλλιεργήσουμε καί νά τίς ἐμπνεύσουμε στά παιδιά μας, ἔχουμε ἐλπίδα γιά καλύτερες κι εὐλογημένες οἰκογένειες, γιά «μικρές ἐκκλησίες» ὅπως τίς χαρακτηρίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Συγχρόνως, ἔχουμε ἐλπίδα καί γιά μιὰ κοινωνία καλύτερη, μέ ἀνθρώπινες σχέσεις, πού ἀπό τήν θαλιωρὴ τῆς συντροφικότητας θά πλουτίζονται μέ τήν γαλήνη τῆς ἡρεμῆς κατασταλαγμένης εὐτυχίας. Γιατί, ὅπως λέει ὁ Γκαῖτε:

«Εὐτυχισμένος εἶναι ἐκεῖνος πού, στό δεῖλι τῆς ζωῆς, μπορεῖ νά σφίγγει στό στήθος του τό σύντροφό του καί νά χαίρεται μαζί του ὅσα δέν ξέρουν, οὔτε κἂν ὑποπεύονται οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Αὐτά πού διασχίζουν μέσα στή νύχτα τόν λαβύρινθο τῆς καρδιάς».

ΜΕΡΟΠΗ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

*Ὁμότιμη Καθηγήτρια
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν*

Μάθημα & ΕΝΤΙΜΟΤΗΤΑΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ

Ξαναρθεῖτε ἐδῶ μετά ἕνα χρόνο ἀπό σήμερα μέ ὅ,τι ἔχει φυτρώσει ἀπ' αὐτόν τόν ἕνα σπόρο. Ἐγώ θά κρίνω τότε τά φυτά πού θά φέρετε κι αὐτός, τό φυτό τοῦ ὁποίου θά διαλέξω, θά εἶναι ὁ ἐπόμενος αὐτοκράτορας!

Ἐνα ἀγόρι πού λεγόταν Λίνγκ, ἦταν ἐκεῖ ἐκείνη τήν ἡμέρα καί ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, πῆρε κι αὐτός ἕνα σπόρο. Πῆγε σπίτι του καί γεμάτος ἐνθουσιασμό διηγήθηκε στή μητέρα του τί συνέβη. Ἡ μητέρα του τόν βοήθησε νά βρεῖ μία γλάστρα καί χῶμα κι αὐτός φύτεψε τό σπόρο καί τόν πότισε προσεκτικά. Τοῦ ἄρεσε νά τόν ποτίζει κάθε μέρα καί νά παρακολουθεῖ νά δεῖ ἂν εἶχε φυτρώσει.

Ὑστερα ἀπό τρεῖς ἐβδομάδες περίπου, μερικοί ἀπό τοὺς ἄλλους νέους, ἄρχισαν νά μιλοῦν γιά τοὺς σπόρους τους καί γιά τά φυτά πού ἄρχισαν νά μεγαλώνουν.

Ὁ Λίνγκ συνέχισε νά παρακολουθεῖ τό σπόρο του, ἀλλά τίποτα δέν φύτρωσε ποτέ. Πέρασαν τρεῖς ἐβδομάδες, τέσσερις ἐβδομάδες, πέντε ἐβδομάδες κι ἀκόμα τίποτα. Τώρα ὅλοι οἱ ἄλλοι μιλοῦσαν μέ ἐνθουσιασμό γιά τά φυτά τους, ὁ Λίνγκ ὅμως δέν εἶχε φυτό καί αἰσθάνοταν ἀποτυχημένος.

Πέρασαν ἕξι μῆνες κι ἀκόμα δέν φύτρωσε τίποτα στή γλάστρα τοῦ Λίνγκ. Ἀρχισε νά πιστεύει ὅτι εἶχε σκοτώσει τό σπόρο του. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶχαν δέντρα καί ψηλά φυτά, αὐτός, ὅμως, τίποτα. Ὅμως, ὁ Λίνγκ δέν ἔλεγε τίποτα στοὺς φίλους του. Ἀπλά περίμενε νά φυτρώσει ὁ σπόρος του.

Ενας αὐτοκράτορας, στήν Ἄπω Ἀνατολή, γερνοῦσε καί καταλάβαινε ὅτι ἔφτασε ἡ ὥρα νά διαλέξει τό διάδοχό του. Ἀντί νά διαλέξει ἕναν ἀπό τοὺς βοηθούς του ἢ ἕναν ἀπό τά παιδιά του, ἀποφάσισε νά κάνει κάτι διαφορετικό. Προσκάλεσε μία μέρα πολλοὺς νέους τοῦ βασιλείου του καί τοὺς εἶπε.

—Ἐφτασε ἡ ὥρα μου νά παραιτηθῶ καί νά διαλέξω τόν ἐπόμενο αὐτοκράτορα. Ἐχω ἀποφασίσει νά διαλέξω ἕναν ἀπό οὗς.

Οἱ νέοι ξαφνιασθηκαν! Ἀλλά ὁ αὐτοκράτορας συνέχισε.

—Θά δώσω σήμερα στόν καθένα σας ἕνα σπόρο, ἕναν πολύ εἰδικό σπόρο. Θέλω νά τόν φυτέψετε, νά τόν ποτίζετε καί νά

Τελικά, πέρασε ένας χρόνος καί όλοι οί νέοι τοῦ βασιλείου ἔφεραν τά φυτά τους στόν αὐτοκράτορα γιά ἐπιθεώρηση. Ὁ Λίνγκ εἶπε στή μητέρα του ὅτι δέν θά πήγαινε μία ἄδεια γλάστρα, ἀλλά αὐτή τόν συμβούλεψε νά πάει. Καί ἐπειδή ἦταν τίμιος μέ ὅ,τι συνέβη καί παρ' ὅλο πού αἰσθανόταν ἀδιαθεοῖα στό στομάχι, παραδέχτηκε ὅτι ἡ μητέρα του εἶχε δίκιο. Πῆγε, λοιπόν, τήν ἄδεια γλάστρα του στό παλάτι. Ὅταν ἔφτασε ἐκεῖ ὁ Λίνγκ, ἔμεινε κατάπληκτος ἀπό τήν ποικιλία τῶν φυτῶν πού καλλιέργησαν οἱ ἄλλοι νέοι. Ἦταν ὁμορφα σέ ὅλα τά σχήματα καί μεγέθη. Ὁ Λίνγκ ἀκούμπησε τήν ἄδεια γλάστρα του στό πάτωμα καί πολλοί ἀπό τούς ἄλλους ἄρχισαν νά τόν περιγελοῦν. Μερικοί τόν λυπήθηκαν καί τοῦ εἶπαν:

— «Δέν πειράζει, προσπάθησες γιά τό καλύτερο».

Ὅταν ἔφτασε ὁ αὐτοκράτορας, ἐξέτασε τήν αἶθουσα καί χαιρέτησε τούς νέους. Ὁ Λίνγκ προσπάθησε νά κρυφτεῖ στό πίσω μέρος τῆς αἶθουσας.

— Τί μεγάλα φυτά, δέντρα καί λουλούδια καλλιεργήσατε; εἶπε ὁ αὐτοκράτορας. Σήμερα, ἕνας ἀπό σᾶς θά ἐκλεγεῖ σάν ὁ ἐπόμενος αὐτοκράτορας!

Ξαφνικά διέκρινε τό Λίνγκ μέ τήν ἄδεια του γλάστρα, στό πίσω μέρος τῆς αἶθουσας. Διέταξε ἀμέσως τούς φρουρούς του νά τόν φέρουν μπροστά του. Ὁ Λίνγκ ἦταν κατατρομαγμένος. "Ὁ αὐτοκράτορας γνωρίζει ὅτι εἶμαι ἀποτυχημένος", εἶπε. "Ἵσως θά πρέπει νά μέ σκοτώσει".

Ὅταν ὁ Λίνγκ ἦλθε μπροστά, ὁ αὐτοκράτορας τόν ρώτησε πῶς λέγεται. "Λέ-

γομαι Λίνγκ", ἀπάντησε. Οἱ ὑπόλοιποι ἄρχισαν νά γελοῦν καί νά τόν κοροϊδεύουν. Ὁ αὐτοκράτορας ζήτησε νά ἡρεμήσουν ὅλοι. Κοίταξε τόν Λίνγκ καί κατόπιν ἀνάγγειλε στό πλῆθος:

— Ἴδού ὁ νέος σας αὐτοκράτορας! Τό ὄνομά του εἶναι Λίνγκ!

Ὁ Λίνγκ δέν μπόρεσε νά τό πιστέψει. Δέν μπόρεσε οὔτε τό σπόρο του νά κάνει νά φυτρώσει! Πῶς θά μπορούσε νά γίνει ὁ νέος αὐτοκράτορας;

Τότε ὁ αὐτοκράτορας εἶπε:

— Πρίν ἕνα χρόνο, σάν σήμερα, ἔδωσα στόν καθένα ἀπό σᾶς ἕνα σπόρο. Σᾶς εἶπα νά πάρετε τό σπόρο, νά τόν φυτέψετε, νά τόν ποτίσετε καί νά μοῦ τόν φέρετε πίσω σήμερα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἔδωσα σέ ὅλους σας βρασμένους σπόρους, πού σημαίνει ὅτι δέν θά φύτρωναν. Ὅλοι σας, ἐκτός ἀπό τόν Λίνγκ, μοῦ ἔχετε φέρει δέντρα καί φυτά καί λουλούδια. Ὅταν ἀνακαλύψατε ὅτι οἱ σπόροι δέν θά βλάσταιναν, ἀντικαταστήσατε τό σπόρο πού σᾶς ἔδωσα μ' ἕναν ἄλλο. Ὁ Λίνγκ ἦταν ὁ μόνος πού εἶχε τό θάρρος καί τήν ἐντιμότητα νά μοῦ φέρει μία γλάστρα πού εἶχε μέσα τό δικό μου σπόρο. Γι' αὐτό εἶναι αὐτός πού θά γίνει ὁ νέος αὐτοκράτορας!

Ἐπιμέλεια: Κωνσταντῖνος Δ.Ρίζος

ΕΝΑΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΑΣ ΠΡΕΣΒΗΣ

Η ΑΓΓΛΙΑ στην Έλληνική ιστορία έχει παράδοση φιλελληνισμού. Άσχετα με την όχι φιλική πολιτική της απέναντι στη χώρα μας, πολιτική σχεδόν πάντοτε φιλοτουρκική, γενικά ο άγγλικός λαός και μάλιστα εξέχοντες άνδρες, διπλωμάτες, διανοούμενοι κλπ. είχαν φιλικά αισθήματα για την πατρίδα μας και θαύμαζαν τον πολιτισμό και την ιστορία μας. Από την Επανάσταση του 1821 και μετέπειτα τέτοια γνωστά παραδείγματα υπήρξαν ο Βύρων, ο Άστιγξ, ο Κόνδρικτων, ο Κάνινγκ, ο Γλάδστων, ο Λή Φέρμορ και άλλοι. Όλοι αυτοί οι Άγγλοι φιλέλληνες βοήθησαν με ποικίλους τρόπους την Ελλάδα και τη στήριξαν σε δύσκολες περιόδους.

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, έγινε λόγος στον τύπο για τον Άγγλο πρέσβη στη χώρα μας, τόν Τζόν Κίτνερ (φωτο), ο οποίος έμεινε στην Ελλάδα περί τέσσερα χρόνια. Ο Βρετανός διπλωμάτης ανέχωρησε για τη νέα του θέση στο

Λονδίνο, προκειμένου να αναλάβει καθήκοντα διευθυντή στο Τμήμα Ύπερποντίων Έδαφών του Υπουργείου Έξωτερικών. Πρίν την αναχώρησή του, σέ γράμμα του με τόν τίτλο «Άποχαιρετισμός», γεμάτο συγκίνηση και ευγνωμοσύνη, εξέφρασε για άλλη μία φορά, τά αισθήματα αγάπης του προς την Ελλάδα, γεγονός που δέν έχανε ποτέ την ευκαιρία να εκδηλώνει. Άλλωστε, όπως είπε, η Ελλάδα «τόν γοήτευε από παιδί». Συχνά, την επίσκεπτόταν και θαύμαζε τόν πολιτισμό και τούς ανθρώπους της.

ΓΡΑΦΕΙ μεταξύ των άλλων στην αποχαιρετιστήρια επιστολή του: «Ο 20ος αιώνας, αν και ξεκίνησε καλά, αποδείχτηκε έν πολλοῖς τραυματικός. Ή ἦττα στη Μικρασία, ή ανταλλαγή πληθυσμῶν, οἱ δικτατορίες, ή Κατοχή, ὁ Έμφύλιος, ὁ ψυχρός πόλεμος, ή χούντα. Κι ὅμως, ἐσεῖς παραμείνατε ἀπτόητοι ὡς λαός κατά τήν διάρκεια ὅλων αὐτῶν. Κάθε φορά βγαίνατε ἀπό

τίς περιπέτειές σας μέ τό κεφάλι ψηλά καί ἀκόμη πιό ἀποφασισμένοι. Οἱ συμπατριῶτες μου δέν θά ξεχάσουν ποτέ αὐτά πού κάνατε γιά τήν πατρίδα μου». Τελειώνοντας τήν ἐπιστολή του ὁ Ἀγγλος Πρέσβης σημειώνει «εἰς τό ἐπανιδεῖν», προσθέτοντας ὅτι σκοπεύει νά ἐπιστρέφει συχνά στήν Ἑλλάδα καί καταλήγει: «Ὅσο περισσότερο μάθαινα γιά τή γλώσσα σας, τά ἔθιμά σας, τή θρησκεία σας, τήν ἱστορία σας, τή λογοτεχνία σας καί τόν πολιτισμό σας, τόσο περισσότερο σᾶς ἀγαποῦσα». Καί ἔκλεισε τήν ἐπιστολή του μέ τόν ἐξῆς τρόπο: «Πάντα φίλος σας. Τζόν Κίτμερ. 6 Δεκεμβρίου 2016». (Ἐφημ. «Δημοκρατία», 9-12-2016).

Ο ΑΓΓΛΟΣ Πρέσβης σέ συνέντευξή του στό περιοδικό «ΒΗΜΑ gazino» (20-11-16) ἀνέφερε ὅτι μία ἀπό τίς συγκλονιστικότες ἐμπειρίες τῆς ζωῆς του ἦταν ἡ ἐπίσκεψή του στό Ἅγιον Ὅρος. Εἶναι πολύ ἐνδιαφέροντα καί συγκινητικά ὅσα ἐξομολογεῖται. Εἶπε: «Ἡ τρίτη ἀνάμνηση τῆς ζωῆς μου ἦταν τό ταξίδι μου στό Ἅγιον Ὅρος γιά πρώτη φορά. Παρηκολούθησα τή Θεία

Λειτουργία στή Μονή Ἰβήρων. Σηκώθηκα στίς 3:30 τό πρωῒ, μόλις χτύπησαν τό σήμαντρο καί ἦταν σάν νά μέ χτυποῦν στό κεφάλι. Φαινόταν σάν νά τό χτυποῦσαν ἔξω ἀκριβῶς ἀπό τήν πόρτα μου. Βρέθηκα, λοιπόν, στόν ὄρθρο καί μετά στή Λειτουργία. Ἦταν πάρα πολύ ὁμορφα. Θυμᾶμαι τό σημεῖο τοῦ καθαγιασμοῦ, ὅπου ὁ διάκονος καί ὁ ἱερέας, «συνομιλοῦν» μέ κλειστή τήν Ὠραία Πύλη. Ὁ διάκονος εἶχε μιά βαθιά καί ἐπιβλητική φωνή βαρύτονου.

ἮΤΑΝ κάτι τό μαγικό. Καί συνειδητοποίησα ὅτι ἔτρεχαν δάκρυα ἀπό τά μάτια μου. Καί βεβαίως, Βρετανός ὢν, σκέφθηκα ἀμέσως «γιά τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωπέ μου σύνελθε». Ἀλλά, μετά κοίταξα γιά μιά στιγμή γύρω μου καί εἶδα ἐκείνους τούς μεγαλόσωμους Ρώσους πού τραντάζονταν ἀπό τούς λυγμούς. Ἦταν μιά τόσο συγκινητική, τόσο ὁμορφη καί τόσο πνευματική ἐμπειρία. Αὐτή ἦταν ἡ πρώτη μου ἐπίσκεψη στό Ἅγιον Ὅρος, ἀκολούθησαν ἄλλες δύο καί καθεμίά τους ἦταν μαγική».

Γ.Δ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

Ἡ διαχείρισις

ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ & ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

Σήμερα, μέσα σ' αυτόν τόν κόσμο μέ τά τόσα ἐπιτεύγματα τῆς Ἐπιστήμης, τῆς Ἰατρικῆς, τῶν Μ.Μ.Ε. πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις, τὴν μὴ δίκαιη κατανομή τοῦ πλούτου, τῆς ἀνεργίας, τῆς φτώχειας, τῆς φτωχοποίησης τῶν νοικοκυριῶν, τῆς μεσαίας τάξης καὶ τῶν πτωχότερων οἰκογενειῶν, τὰ ἀνύπαρκτα ἢ ἀνεπαρκῆ δικαιώματα παιδιῶν, ἀναπήρων, μητέρων, γερόντων, οἱ ἄνθρωποι

αἰσθάνονται μόνοι, ἀφημένοι στή μοίρα τους καί ἐγκαταλελειμένοι. Ἀνίκανοι ἢ ἀκόμη καί ἀνάληγοι στίς καταστροφές, στόν ἀνθρώπινο πόνο, τίς δοκιμασίες, τὴν ἀνέχεια, ἢ εἶναι ἀπλῶς θεατές μὴ μπορώντας νά κάμουν τίποτε.

Παραμένουν ἄναυδοι στήν τόση δυστυχία χωρίς νά πιστεύουν καθόλου, δεδομένων καί τῶν σημερινῶν συνθηκῶν ζωῆς καί περιστάσεων ὅτι κάτι θ' ἀλλάξει πρὸς τό καλλίτερο.

Τά πράγματα, δυστυχῶς, παγκοσμίως χειροτερεύουν, σέ ὅλους τοὺς τομεῖς καί τό μέλλον ἄγνωστο καί ἀβέβαιο.

Ὅμως ἡ ἀγάπη ἀκόμη δέν χάθηκε καί μέ γνώμονα αὐτή τὴν ἀγάπη, τὴν ἐλπίδα καί τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ πού μᾶς προσφέρεται, ἐάν ἐμεῖς κάνουμε τό πρῶτο βῆμα καί δώσουμε παραδείγματα ἀγάπης, καί διάθεσης, νά πλησιάσουμε τοὺς ἀνθρώπους γύρω μας, στή γειτονιά μας, τὴ δουλειά μας, τοὺς φίλους μας, τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς μοναχικούς ἀνθρώπους, καί γενικά ὅπου ὑπάρχει δυστυχία καί δυσκολίες.

Τίποτα δέν εἶναι ἀκατόρθωτο, διατὶ ὅσο μεγαλώνει ἡ ἀγάπη, τόσο μικραίνουν οἱ ἀποστάσεις μεταξύ τῶν συνανθρώπων μας.

Δέν ἔχουμε τὴν πολυτέλεια «νά νοιώθουμε μόνοι» μέ τόσα πού ἐπιβάλλεται καί μπορούμε νά κάνουμε.

Σας διαβεβαιώ ότι αν η διαχείρισις τῆς μοναξιάς γίνει μέ τό σωστό τρόπο, δέν θά μάς φθάνει ὁ χρόνος ὅλη τήν μέρα, ἀλλά καί ἡ αὐπνία θά εἶναι ἀνύπαρκτη ἀπό τήν εὐχάριστη κούραση ἀφ' ἑνός καί τήν εὐτυχία καί χαρά τῆς προσφοράς ἀπό τήν ἄλλη.

Ἐκτός τῶν πνευματικῶν μας καθηκόντων, ὅπως Ἐκκλησιασμός, Κυριακή καί ἑορτές, ἐπίσκεψη σέ κάποιο κοντινό μοναστήρι ἢ Ἐκκλησία, ἔργα καί πράξεις κατὰ τήν δύναμη ἑνός ἐκάστου, διάβασμα τῶν ἱερῶν κειμένων, βίοι Ἀγίων, ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό διά τῆς προσευχῆς, γιά νά ζητήσουμε τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά εὐδωθοῦν τά ὅποια ἔργα μας, μέ τήν Δύναμι καί τή Σκιά Του.

Ἐδῶ πήγαμε στό φεγγάρι καί δέν μπορούμε νά κάνουμε ἕνα βήμα, στόν πάσχοντα διπλανό ἀδελφό μας;

Ὑπάρχουν γιά τόν ἐλεύθερο χρόνο μας, τά κοινωνικά παντοπωλεῖα, τά φαρμακεῖα, βοήθεια στά σπίτια χρονίως πασχόντων κλπ.

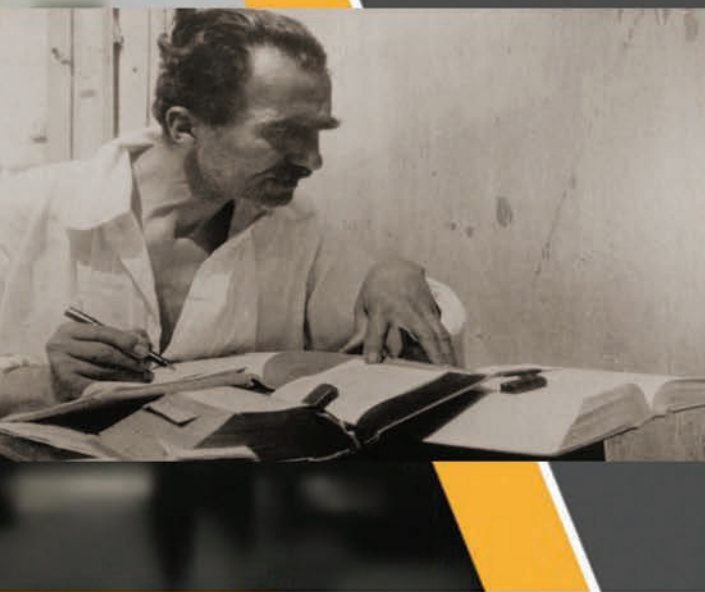
Ἐκεῖνο «τό θεϊκό», ἔτσι τό θεωρήσα ὅταν τό εἶδα στήν τηλεόραση, «Καφές σέ Ἀναμονή» μέ προεκτάσεις ἀργότερα σέ εἶδη διατροφῆς καί ἔνδυσης.

Τό παρήγορο καί εὐχάριστο εἶναι ὅτι αὐτές οἱ πρωτοβουλίες προέρχονται ἀπό τούς νέους μας, καί ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι χαιρόμαστε. γιά τίς Θεοφώτιστες ἐνέργειές τους μέ τήν πεποίθηση ὅτι ἀκόμη καί σήμερα δέν χάθηκε ἡ ἐλπίδα, ἀπό αὐτήν τήν ὁμορφη, ἀλλά, δύστυχη πατρίδα καί ἡ ἀγάπη δέν πέθανε!

*Ἄννη Ρουμπέα Κόλβερη
Ἀξ/κός ΠΝ εα.*

2017: ΕΤΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟ
ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

*Ὁ μεγάλος
-ὁ μικρός-
ὁ τίποτα!*

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ κάθε ἄνθρωπος εἶναι προικισμένος ἀπ' τόν Θεό-Δημιουργό του μέ κάποιο τάλαντο, κάποιο χάρισμα, γιά νά τό ἀξιοποιήσῃ στήν πορεία τῆς ζωῆς γιά τήν πνευματική καί ὑλική του πρόοδο, πρὸς βοήθεια τῶν συνανθρώπων, πρὸς δόξαν καί εὐχαριστία στό Θεό καί τέλος, γιά τήν σωτηρία τῆς ψυχῆς.

Ὁ Νίκος Καζαντζάκης προικίσθηκε ἀπ' τόν Θεό-Δημιουργό του -τόν Ἰησοῦ Χριστό- μέ τό ξεχωριστό χάρισμα τοῦ λογοτέχνη καί τοῦ συγγραφέα, δηλαδή μέ ὅ,τι καλύτερο νά γίνει σοφός καί μέγας. Ὅμως, «ἀρχή σοφίας, φόβος Θεοῦ»! Αὐτό σημαίνει προσευχή, σεβασμό καί ταπεινή συνεργασία μέ τόν πάνσοφο καί παντοδύναμο Θεό του, πού τοῦ ἔδωσε τό τάλαντο, ὥστε νά ἔχει πρόοδο καί νά γίνει μέγας -

κατά Θεόν- καί ὠφέλιμος γιά
τούς συνανθρώπους του. Ὁ
Νίκος Καζαντζάκης, ὅμως, δέν
ἐπραξε ἔτσι. Ἀρνήθηκε κάτι τέ-
τοιο. Ἀπεδείχθη μικρός καί
ἄμυαλος κατά Θεόν. Δέν πί-
στευε στόν Θεό-Δημιουργό
του. Πολλοί τόν χαρακτηρί-
ζουν ὡς ἄθεο. Θά ἔλεγα ὅτι,
ἂν ἦταν μόνο ἄθεος, θά ἦταν
λίγο, καί δικό του μόνο τό
κακό. Δυστυχῶς, ὁ Νίκος Κα-
ζαντζάκης, ὑπῆρξε, μέ τή ζωή
του καί τά γραπτά του, ἀρνη-
τής καί πολέμιος τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ καί, μάλιστα, μέ τόν
πιό ἀνήθικο καί αἰσχρό τρόπο.
Ὑπάρχουν φράσεις καί κείμενα
μέσα στά γραπτά του τόσο
πορνικά καί τόσο αἰσχρά γιά
τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό,
πού εἶναι ἀδύνατον νά εἰπω-
θοῦν καί νά μεταφερθοῦν ἐδῶ
στό χαρτί χωρίς νά κολα-
στοῦμε! Εἶχε φωλιάσει μέσα
του ὁ ἀρχισατανάς -ὁ Ἐὼσφό-
ρος- ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε, καί
δέν μπορούσε -δέν εἶχε τήν
γενναιότητα- νά τόν διώξει, ν'
ἀπαλλαγεῖ ἀπ' αὐτόν, παρόλο
πού πῆγε γι' αὐτό στό Ἅγιον
Ὅρος, στούς Ἁγίους Τόπους
καί στό Ὅρος Σινᾶ! Πάντα
«ἐλαμπε ὁ ἐωσφόρος μέσα του»
καί συνεργαζόμενος μαζί του

διέστρεφε τήν αἰώνια ἀλήθεια
τοῦ Εὐαγγελίου στά γραπτά
του, (καί αὐτό μονάχα
τολμᾶμε νά μεταφέρουμε ἐδῶ),
νά παρουσιάζει τόν Χριστό νά
λέει ἀγανακτισμένος «Δέν
μπορῶ! εἶμαι ἀγράμματος, ἀκα-
μάτης, φοβησιάρης, ἀγαπῶ τό
καλό φαῖ, τό κρασί... θέλω νά
παντρευθῶ ... τήν Μαγδα-
ληνή...»!!! Τί περισσότερο χρει-
άζεται νά ποῦμε ἐδῶ γιά τήν
διαβολικότητα τοῦ μυαλοῦ
του! Ἔτσι, ὁ κατά φύση ἀγα-
θός, ἀναμάρτητος καί ἀρόλυν-
τος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μόνος
πού μπορεῖ νά πεῖ ὡς Θεάν-
θρωπος στήν τελειότητά του,
«τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περί
ἁμαρτίας;» (Ἰωάν. Η' 46). Ὁ
Καζαντζάκης τόν κατεβάζει
στήν συνέχεια στίς πιό χειρό-
τερες ἁμαρτίες! Ἦρθε καί τό
ἀνθρώπινο τέλος τοῦ Καζαν-
τζάκη. Πάνω στόν τάφο του χα-
ράχτηκε τό ἐπίγραμμα: «Δέν
ἐλπίζω τίποτα, δέν φοβᾶμαι τί-
ποτα, εἶμαι λεύτερος». Λεύτε-
ρος -ὅπως νόμιζε- ὡς τόν τάφο
του. Στή συνέχεια, τί; Ἡ ἀθά-
νατη ψυχή του, πού; Ἑλεος,
Κύριε.

Δημήτρης Ἰωάν. Φαλλῆς
ἱστορικός ἐρευνητής-συγγραφέας
-Καλλιεύς-

σέ πρωτο πρόσωπο

Άγαπητοί μου Συνδρομητές,

Πάνε πολλά χρόνια από τότε πού πέθανε στή Γαλλία ὁ γνωστός ἀνά τόν κόσμο λογοτέχνης Νίκος Καζαντζάκης.

Μέ τά γραφόμενά του κατά τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ μας, ἀνάγκασε τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά μήν ἐπιτρέψει νά γίνει ἡ κηδεία του στήν Ἀθήνα. Ἐγινε μέγας σάλος καί, τελικά, ἔγινε ἡ κηδεία του στό Ἡράκλειο τῆς Κρήτης, στόν Ἅγιο Μηνᾶ, μέ ἓναν μόνον ἱερέα.

Ὁ ἐνταφιασμός του ἔγινε στό Κάστρο τοῦ Ἡρακλείου σέ περίοπτο θέση. Πάνω ἀπό τόν τάφο του ἔβαλαν ἓναν ἀπλό ξύλινο σταυρό καί στίς πέτρες-ὀγκόλιθους πού σκέπαζαν τό μνήμα του, ἔγραψαν αὐτό πού εἶχε γράψει σέ ἓνα του βιβλίο:

«Δέν ἐλπίζω τίποτα, δέν φοβάμαι τίποτα, εἶμαι ἐλεύθερος»

Ὅλα αὐτά τά θυμήθηκα αὐτές τίς ἡμέρες, πού διάβασα τό βιβλίο τῆς Ἑλλης Ἀλεξίου (κουνιάδας τοῦ Καζαντζάκη, ἀδελφῆς τῆς πρώτης του γυναίκας, Γαλάτειας) «ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ Γιά νά γίνει μέγας», πού προσέφερε τό «Βῆμα τῆς Κυριακῆς» στούς ἀναγνώστες του.

Ἡ Ἑλλη Ἀλεξίου, σάν στενός συγγενής του καί παιδική του φίλη, τόν περιγράφει ὅτι ἦταν ἓνας ιδιόρρυθμος τύπος, ἀπόκοσμος, πού μόνον γιά τόν ἑαυτό του ἐνδιαφερόταν, δειλός καί φοβισιάρης μπροστά στό θάνατο, ἀφοῦ δέν πήγαινε σέ καμία κηδεία, οὔτε στήν κηδεία τοῦ πατέρα του παραβρέθηκε, φοβισιάρης καί στίς ἀσθένειες, ἀφοῦ δέν ἐπεσκεπτετο κανέναν

ἀσθενῆ, οὔτε γιά ἀσθένειες ἤθελε νά ἀκούει! Καί στίς πολιτικές του πεποιθήσεις φοβισιάρης ἦταν, ἀφοῦ δέν ἀνελάμβανε καμία εὐθύνη νά ὑποστηρίξει τό κόμμα πού συμπαθοῦσε. Ἡ μόνη του ἔννοια ἦταν νά πάρει τό βραβεῖο Νόμπελ καί νά γίνει Ἀκαδημαϊκός!

Κατόπιν ὅλων ὧσων γράφει ἡ Ἀλεξίου, πού εἶναι τό «δέν φοβάται τίποτα καί εἶναι ἐλεύθερος»;

Άγαπητοί μου Συνδρομητές,

«Κακά εἶναι τά ψέματα», ὅπως λέει καί ὁ λαός μας.

Ἐκανε τόν παλικαρά ὁ καημένος ὁ Καζαντζάκης, γιά νά ἐντυπωσιάσει τούς ἀναγνώστες του, ἀλλά ἄλλα ἔλεγε ἡ καρδούλα του!

Πάλευε, ὅπως φαίνεται, ὁ καημένος χωρίς νά κατορθώσει νά βρεῖ τόν σωστό προσανατολισμό τῆς ψυχῆς του.

Γυρνώντας στό μυαλό μου ὅλα αὐτά, σκεπτόμουν πόσον εὐτυχέστερος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει στό Χριστό, ἐλπίζει καί προσδοκᾷ τήν Ἀνάστασή Του καί φοβάται τή Δικαία Κρίση Τοῦ Θεοῦ, ἀπό τόν ἄνθρωπο πού παλεύει νά ἀποδείξει ὅτι δέν ἐλπίζει τίποτε, δέν φοβάται τίποτα, καί νομίζει ὅτι ἔτσι εἶναι ἐλεύθερος, ἐνῶ εἶναι δέσμιος τῶν ἀδυναμιῶν του, πού τοῦ κάνουν, ὅλη τήν ἐπὶ γαίᾳ ζωή του, μαρτυρική.

Σ.

ΠΑΙΔΙΚΗ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Εχει ειπωθεί ότι η παιδική εγκληματικότητα έχει ενήλικους γονείς, γιά νά δειχθεί προφανώς -καί δικαίως- ό καθοριστικός ρόλος του οικογενειακού περιβάλλοντος, αφού σύμφωνα καί μέ έρευνα του Πανεπιστημίου Αθηνών, οί ανήλικοι παραβάτες ανήκουν σέ μεγάλο ποσοστό σέ διαλυμένες οικογένειες καί σέ περιβάλλον συννεχών άσχημων σχέσεων καί διαπληκτισμών. Το 46% προέρχονται από οικογένειες χαμηλού μορφωτικού επιπέδου καί οικονομικού επιπέδου καί ακολουθούν τά μηνύματα ώμης βίας πού έρχονται από τήν τηλεόραση.

Χωρίς νά παραγνωρίζω ούτε νά υποτιμώ τόν βαρύνοντα ρόλο όλων των προαναφερθέντων παραγόντων, θαρρώ πώς ή κυριότερη αίτία είναι πού δέν γαλονχοῦνται τά παιδιά μέ τά νάματα της Πίστης.

Θυμάμαι, σέ μιá έκδρομή ήταν ένα δεκάχρονο κοριτσάκι από οίκογένεια χριστιανικών αρχών. Κάποια κυρία της είπε, βλέποντας ένα όμορφο λευκό μπουμπούκι στό πάρκο, καθώς περνούσαν: -Αυτό Βάσω, μοιάζει μέ σένα. Νά τό κόψω νά στό προσφέρω; Καί τό παιδί απάντησε θορυβημένο: -Όχι, όχι, τό τριαντάφυλλο αυτό είναι ξένο! Είναι δυνατόν μεγαλώνοντας αυτό τό παιδί νά κλέψει;

Άν θωρακιστούν τά παιδιά μέ αρχές καί αξίες, θά έχουν δυνάμεις αντίστασης στίς δυσκολίες της ζωής, πού όποιες καί αν είναι δέν θά καταφέρουν νά τά οδηγήσουν στόν δρόμο της παραβατικότητας καί της παρανομίας.

Κλειώ-Σταυρούλα Κουράση

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΑΟΤΗΤΑ

Επιμέλεια:
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Ι. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

α. “Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν”.

Ματθ. ε΄ 5.

β. Σηκῶστε πάνω σας τὸν ζυγὸ μου καὶ διδασθεῖτε ἀπὸ τὸ δικό μου παράδειγμα, γιατί εἶμαι πρᾶος καὶ ταπεινός στὴν καρδιά καὶ οἱ ψυχές σας θά βροῦν ξεκούραση.

Ματθ. ια΄ 29

γ. “Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη... πραότης, ἐγκράτεια”.

Γαλ. ε΄ 22-23.

δ. Ντυθεῖτε, σάν ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ... ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία.

Κολ. γ΄ 12.

ε. Ὁ πρᾶος ἄνθρωπος γίνεται γιατρός τῆς καρδιάς τῶν ἄλλων, ἐνῶ ὁ εὐθικτος γίνεται σκουλήκι πού κατατρῶγει τὰ κόκκαλα τῶν ἀνθρώπων.

Παροιμ. ιδ΄ 30.

στ. “Εγώ, ὁ Θεός, σέ ποιόν θά ρίξω στοργικό τὸ βλέμμα μου, παρά μόνο στὸν ἄνθρωπο τὸν ταπεινό, τὸν ἥσυχο, ὁ ὁποῖος τρέμει μέ σεβασμὸ τὰ λόγια μου.

Ψαλμ. ξστ΄ 2.

ζ. Ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ πραότητα, μέ τὴν ὁποία καταργεῖται ὁ ἄρχοντας τοῦ κόσμου τούτου, ὁ διάβολος.

Ἀγ. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος.

η. Πρᾶος εἶναι ἐκεῖνος πού μένει ἀμετακίνητος καὶ ἥρεμος στὴν προσπάθειά του νά εὐαρεστήσει στὸν Θεό.

Μ. Βασίλειος, ΕΠΕ 9, 234.

θ. Ἐκεῖνοι πού ἔχουν ἡμερὰ ἡθῆ καὶ εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ κάθε πάθος, αὐτοὶ ὀνομάζονται πρᾶοι, γιατί δέν ἐπικρατεῖ καμία ταραχή στίς ψυχές τους.

Μ. Βασίλειος, ΕΠΕ 5, 208.

ι. Ποιό εἶναι τὸ πιό πρᾶο ἀπὸ τὰ ὄντα; Ὁ Θεός.

Γρηγόριος Θεολόγος, ΕΠΕ 9,334.

ια. “Ανὴρ πρᾶος ὁργῆς φάρμακον”.

Γρηγόριος Θεολόγος, ΕΠΕ 10, 152.

ιβ. Εἶναι πολλές οἱ ἀρετές πού ταιριάζουν στοὺς χριστιανούς, ἀπ’ ὅλες ὅμως ἡ πιό σπουδαία εἶναι ἡ πραότητα.

ἱερὸς Χρυσόστομος, MPG 63,553.

ιγ. Ἀς προσερχόμαστε στὸν Θεό, προσφέροντας τὰ δῶρα πού θέλει, ἀμνησικακία, ἀγαθότητα, πραότητα.

ιερὸς Χρυσόστομος, ΕΠΕ 16Α, 376.
ιδ. “Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πρα-
ότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ
σε τῇ ποιμνῇ σου ἢ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια...”.

Ἀπολυτίκιον Ἱεραρχῶν.

ιε. Ἡ ὑπευθυνότητα τῆς ἐξουσίας,
ἂν δὲν συμβαδίζει μὲ τὴν πραότητα καὶ
δὲν ἀκμάζει μαζὶ τῆς ἡ καταδεκτικό-
τητα, εἶναι μᾶλλον σκληρότητα καὶ
ἀγριότητα.

Ἄγ. Ἰσίδωρος ὁ Πηλουσιώτης.

ιστ. Ἡ προσευχή εἶναι γέννημα τῆς
πραότητας καὶ τῆς ἀοργησίας.

Ὅσ. Νεῖλος ὁ Ἀσκητής.

ιζ. Καμία σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς δὲν
φοβοῦνται οἱ δαίμονες, ὅσο τὴν πραό-
τητα. Αὐτὴν εἶχε ὁ μέγας ἐκεῖνος Μωϋ-
σῆς καὶ ὀνομάστηκε πρῶτος περισσότερο
ἀπ’ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Εὐάγγελος ὁ Ποντικός.

ιη. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τόση ἀλη-
θινὴ γνώση, ὅση βεβαιώνει ἡ πραότητα,
ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ἀγάπη πού κατέχει.

Ὅσ. Μᾶρκος ὁ Ἀσκητής.

ιθ. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος παίρνει χά-
ρισμα ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ καταλαβαίνει
ἀμέσως ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ὅσ. Μᾶρκος ὁ Ἀσκητής.

κ. Πραότητα σημαίνει νὰ παραμένει
ἀκίνητη καὶ ἀτάραχη ἡ ψυχὴ, τόσο στίς
ἀτιμίες ὅσο καὶ στοὺς ἐπαίνους.

Ἰωάννου Σιναΐτη, Κλίμαξ Η΄ 3.

κα. Τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου προτρέ-
χει τὸ φῶς τῆς αὐγῆς. Παρόμοια πρὶν
ἀπὸ τὴν ταπεινοφροσύνη τρέχει ἡ πρα-
ότητα.

Ἰωάννου Σιναΐτη, Κλίμαξ ΚΔ΄ 1.

κβ. Ἡ πραότητα εἶναι βράχος πάνω
ἀπὸ τὴν ἀφρισμένη θάλασσα, πού
ἐντελῶς ἀκλόνητος διαλύει ὅλα τὰ κύ-
ματα, τὰ ὅποια τὸν κτυποῦν.

Ἰωάννου Σιναΐτη, Κλίμαξ ΚΔ΄ 2.

κγ. Πράοι ὀνομάζονται ὅχι ἐκεῖνοι
πού δὲν ὀργίζονται καθόλου, γιατί

αὐτοὶ εἶναι ἀναίσθητοι, ἀλλὰ ἐκεῖνοι
πού θυμώνουν, ἀλλὰ συγκρατοῦν τὸν
θυμὸ τους καὶ ὀργίζονται ὅταν πρέπει.

Θεοφύλακτος Βουλγαρίας.

κδ. Προσπαθῆστε νὰ προσδεύετε
στὴν ἐσωτερικὴ καρδιακὴ ἐπιστήμη, δι-
λαδὴ τῆς ἀγάπης, τῆς πίστεως, τῆς προ-
σευχῆς, τῆς πραότητας, τῆς ταπεινο-
φροσύνης, τῆς εὐγένειας, τῆς ὑπακοῆς...

Ἄγ. Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης.

κε. Ὅταν μετανοοῦμε καὶ προσευχο-
μαστε γιὰ τῆς ἁμαρτίες μας, τὸ πρῶτο
μας αἶτημα πρέπει νὰ εἶναι αὐτό: νὰ
καθαρίσει ὁ Κύριος τὴν καρδιά μας ἀπὸ
τὴν κακία καὶ νὰ μᾶς χαρίσει πραότητα,
ταπείνωση, ἀγάπη.

Ἄγ. Λουκᾶς Συμφερουπόλεως.

κστ. Στὸ Εὐαγγέλιο, στίς ἐντολές τοῦ
Χριστοῦ, στή διδασκαλία τῆς Ἐκκλη-
σίας θά βρεῖτε ἓνα κάλεσμα γιὰ ἀγάπη,
γιὰ πραότητα, γιὰ θυσία, γιὰ καθαρό-
τητα καρδιάς, πουθενά ὅμως δὲν θά
βρεῖτε προτροπὴ γιὰ χρῆση βίας, κανέ-
νας λόγος γιὰ ἐμπάθειες, γιὰ ἐκδίκηση,
γιὰ ἔχθρα, γιὰ πλεονεξία.

Νικόλαος Μπερντιάγιεφ.

κζ. Ἡ ἐπιείκεια εἶναι παιδί τῆς πρα-
ότητας. Ἡ πραότητα εἶναι παιδί τῆς
ταπεινοφροσύνης. Ἡ ταπεινοφροσύνη
εἶναι βασίλισσα τῶν οὐρανῶν.

Γέροντας Ἰωήλ. Γιαννακόπουλος.

κη. Δάμασε τὴν ὀργή μέσα στό
στῆθος σου. Ἡ πραότητα φέρνει καλύ-
τερα ἀποτελέσματα.

Ὅμηρος.

κθ. Νά συμπεριφέρεσαι μὲ πραότητα
στοὺς δικούς σου.

Σόλων.

λ. Παράλληλα μὲ τὴ δύναμή σου νὰ
δείχνεις καὶ πραότητα, γιὰ νὰ προσενεῖς
σ’ αὐτούς πού συναναστρέφεται τὸν
σεβασμὸ καὶ ὄχι τὸν φόβο.

Χίλων.

ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ

"Η Έλλάς κάτω από την δαμόκλειον σπάθην του προσφυγικού προβλήματος". (ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ 16-12-16)

Δέν είναι μόνη. Ούτε αποτελεί μόνον απειλή. Είναι πολλές και μάς πλήττουν. Η επιβίωσή μας θά είναι θαύμα.

"Τό ΔΝΤ αὐταπατάται καί ἐξαπατᾷ τόν πλανήτη" (Η ΑΥΓΗ 17-12-16).

Συζητήσιμο εάν αὐταπατάται. Τό ὅτι ἐξαπατᾷ τόν πλανήτη εἶναι γεγονός. Ποιά χώρα σώθηκε, ποιά χώρα ὀρθοπόδησε, ποιά χώρα ἀναπτύχθηκε οικονομικά μέ τήν συνδρομή τοῦ Δ.Ν.Τ.;

"Η Ήξφορδὴ ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Μαρμάρων. Ψηφοφορία φοιτητῶν τῆς" (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 18-12-16).

Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι θά ἐπιστραφοῦν τελικά. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι θά φυλάσσουμε καί θά προστατεύουμε τέτοιους θεσσαυρούς.

"Ἀθήνα καί Λευκωσία στήν παγίδα τῆς Γενεύης" (ΤΟ ΠΑΡΟΝ 18-12-16).

Ἄγνοοῦμε ὅτι δέν ἐνδιαφέρονται οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς γιά δίκαιη λύση τοῦ Κυπριακοῦ; Δεκαετίες, τώρα, παγίδες στήνουν.

"Χαλέπι. Χιλιάδες προσπαθοῦν νά φύγουν. Χάος ἐπικρατεῖ στήν διαχείριση ἀπομάκρυνσης τῶν κατοίκων ἀπό τίς πολιορκούμενες περιοχές" (ΤΑ ΝΕΑ 19-12-16).

Τί κακό βλέπουν, ζοῦν χιλιάδες στανάνθρωποι μας στή σπαρασσόμενη Συρία; Χάνουν τά ἀγαθά τους ἀπό σπίτια μέχρι οἰκονομίες. Οὔτε νερό δέν ἔχουν, σέ κάποιες περιπτώσεις. Καί ἀνασφάλεια. Βόμβες καί σφαίρες.

"Ματωμένα Χριστούγεννα" (Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 20-12-16).

Πόλεμοι, τρομοκρατικές ἐπιθέσεις. Μόνον Χριστούγεννα; Ὑπάρχει ἡμέρα πού νά μήν ἔχουμε κάποια ἐκδῆλωση

τοῦ κακοῦ; Γιατί; Ἄναρωτηθήκαμε;

"Ἰδιότυπο γκέτο τό κέντρο τῶν Ἀθηνῶν. Ἀναρχικοί πυρπολοῦν ἀνενόχλητοι ὀχήματα τῶν μέσων μεταφορᾶς" (ΕΣΤΙΑ 21-12-16).

Δεκαετίες τώρα ζοῦμε αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο. Γιατί αὐτή ἡ ἄδυναμία τοῦ κράτους νά τό ἐλέγξει καί τό ἐξαλείψει;

"Ἰδρύθηκε ἡ Διεθνῆς Βυζαντινῆ Λέσχη. Μέ μέλη, Ἕλληνες, Κυπρίους καί Ρώσους" (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 22-12-16).

Εὐχόμαστε ὁλόψυχα νά ἴδουν τό φῶς τῆς δημοσιότητας μελέτες, ἔρευνες καί εὐρήματα πού θά ἀναδείξουν τά ἐπιτεύγματα τοῦ πολύπλευρου Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ.

"Ἐρευνα ΠΟΕΔΗΝ: 30 Δῆμοι χωρίς εἰδικευμένους γιατρούς, 145 χωρίς καρδιολόγο καί 75 χωρίς παιδίατρο" (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 23-12-16)

Ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς "Πρῶτα ὁ πολίτης".

"Σέ καθεστῶς ἀμφισβητούμενης δημοκρατίας ὁ λαός ἀρχίζει νά ἀντιδρᾷ" (ΤΟ ΒΗΜΑ 25-12-16)

Ὅχι ἀμφισβητούμενης. Δραματικά ὑποβαθμισμένης. Ἀντίδραση τοῦ λαοῦ μέ συγκεντρώσεις καί πορείες διαμαρτυρίας ἄνευ ἀξίας. Ἐπιλογή κατάλληλων κυβερνητῶν στίς ἐκλογές. Αὐτή εἶναι σωστή ἀντίδραση, αὐτή εἶναι λύση.

"Ἄνοιξε τά σύνορα ὁ σουλτάνος. Τόν ἔβρο πολιορκοῦν ἑκατοντάδες μετανάστες ἀπό τό Πακιστάν, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ἀπό κέντρο φιλοξενίας τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Γίνονται πράξεις οἱ ἀπειλές τοῦ Ἑρντογάν" (ΕΘΝΟΣ 27-12-16)

Οἱ Τοῦρκοι πολιτικοί δέν ἀστειεύονται.

Μ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΡΙΧΑΡΔΟΣ Β΄

Τό ιστορικό αυτό δράμα του μεγάλου "Αγγλου δραματουργού Ούίλλιαμ Σαίξπηρ (1564-1616) παρουσιάζεται στο θέατρο ΡΟΕΣ, σέ σκηνοθεσία Έφης Μπίρμπα.

Κατά τόν Μεσαίωνα ή αντίληψη ότι ό βασιλιάς εἶναι διορισμένος από τόν Θεό ἦταν σεβαστή καί ἀπαραβίαστη. Ὁ βασιλιάς ἐθεωρεῖτο ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ στή γῇ. Οἱ ἀντιλήψεις αὐτές στό ἔργο ἐκφράζονται μέ λόγια καί ἐνέργειες προσώπων. Τό πρόσωπο τοῦ βασιλιά Ριχάρδου Β΄ χαρακτηρίζεται "πάνσπετο". Χρησιμοποιοῦνται καί οἱ ἐκφράσεις "μυρωμένος βασιλιάς", "γνήσιος βασιλιάς" καί "χρισμένος". Ἡ χριστιανική ἀντίληψη ότι ό ἄρχοντας εἶναι διάκονος καί ὄχι δυνάστης τοῦ λαοῦ ἔχει λησμονηθεῖ.

Στό ἔργο αὐτό, ή ἀντίληψη "ἐλέω Θεοῦ" κλονίζεται. Ὁ Ριχάρδος Β΄, ἄν καί ἀπόλυτος μονάρχης, εἶναι ἀδύναμος ὡς κυβερνήτης τῆς χώρας του. Εἶναι ἕνας ἀδύνατος χαρακτήρας. Βασιλεύει, ἀλλά δέν κυβερνᾷ. Ἡ βασιλική αὐλή εἶναι κλειστός κόσμος ἐγωπαθῶν αὐλοκολάκων. Ἄγνοε συμβουλές, τά αὐτιά του ἀνοίχτα γιά "γαλιφιές καί ὕμνους στά μεγαλεῖα του". Οἰκονομική κακοδιαχείριση, μεγάλη σπάταλη αὐλή, ἀσωτεία, παραχωρήσεις σέ ξένους. Δυ-

σαρέσκεια λόγω μεγάλης φορολογίας καί προστίμων.

Ἐξορίζει τόν ἐξάδελφο του Μπόλινγκμπροκ, μέ ἀφορμή ἕναν καβγά μέ ἄλλον εὐγενῆ καί τοῦ παίρνει γαῖες, πλούτη καί τίτλους. Μετά τό θάνατο τοῦ δούκα του Λάνκαστερ ΤζώνΓκόντ, θεῖου τοῦ βασιλιά, ή περιουσία του δημεύεται. Σημειώνεται ή ἐξέγερση στήν Ἱρλανδία, καί ό Ριχάρδος ἐκστρατεύει πρὸς καταστολή της. Ἀναθέτει τήν ἀντιβασιλεία στόν θεῖο του, δούκα τοῦ Γιόρκ.

Όταν ό Ριχάρδος μπαρκάρει γιά τήν Ἱρλανδία, ό Μπόλινγκμπροκ ἐπιστρέφει στήν Ἀγγλία. Εὐγενεῖς, προσωπικά δυσαρεστημένοι ἀπό τόν Ριχάρδο καί ἄλλοι ἀπό φιλοπατρία σπεύδουν στό πλευρό του. Ἡ στρατιωτική τους δύναμη αὐξάνει. Στό κάστρο Φλίντ τῆς Οὐαλλίας ἔρχεται ό Ριχάρδος παραδίδει ἐπισήμως τήν ἐξουσία στόν Μπόλινγκμπροκ πού γίνεται ό βασιλιάς Ἑρρίκος Δ΄. Ὁ Ριχάρδος περιορίζεται σε κάστρο στό Μόμφρετ, ὅπου φιλοσοφεῖ κάνοντας τήν αὐτοκριτική του. Φονεύεται ἀπό πρόσωπο, πού μέ δική του πρωτοβουλία ἀπαλλάσσει τόν Ἑρρίκο ἀπό τό φόβο τῆς ἀνατροπῆς. Συνωμότες ἐξουδετερώνονται ἐγκαίρως. Ὁ Ἑρρίκος κηρύσσει πένθος, αἰσθάνεται ἔνοχος, πρέπει νά μετανοήσει.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ

ΕΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μέ λαμπρότητα καί τήν παρουσία πλήθους πιστών, έόρτασε ή Καλαμάτα τήν πολιούχο της, Παναγία Ύπαπαντή, στόν όμώνυμο πανηγυρίζοντα μητροπολιτικό Ναό.

Στόν Όρθρο καί στήν πανηγυρική πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, χοροστάτησε καί προέστη ό Μητροπολίτης Νιγηρίας κ. Άλέξανδρος, συλλειτουργούντων τών Μητροπολιτών Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου, Άρτης κ. Καλλινίκου, Ίλίου, Άχαρνών καί Πετρουπόλεως κ. Άθιναγόρα, Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου, Τρίκκης καί Σταγών κ. Χρυσοστόμου καί τοῦ έπιχωρίου Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.

Τόν θείο λόγο κήρυξε ό Μητροπολίτης Άρτης κ. Καλλίνικος, ό όποίος άναφέρθηκε στή σημειολογία τής έορτής τής Ύπαπαντής, τονίζοντας ότι ή συνάντηση μέ τό Θεό καί τό συνάνθρωπο άποτελεί τήν ολοκλήρωση τής ζωής τοῦ ανθρώπου.

Μετά τό πέρας τής Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε πάνδημη λιτάνευση τής θαυματουργού Εικόνας τής Παναγίας στούς κεντρικούς δρόμους τής πόλης, όπου ύπομονετικά περίμεναν χιλιάδες πιστών γιά νά προϋπαντήσουν τή Θεομήτορα.

Τιμές άπέδωσαν άγήματα τοῦ Στρατοῦ, τής Άεροπορίας, τοῦ Ναυτικοῦ καί φιλαρμονικές.

Τόν έορτασμό τίμησαν μέ τήν παρουσία τους ό έξοχότατος Πρόεδρος τής Δημοκρατίας, κ. Προκόπης Παυλόπουλος, ό εκπρόσωπος τής κυβερνήσεως, άναπληρωτής Ύπουργός Έξωτερικών, κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος, εκπρόσωποι τοῦ Κοινοβουλίου, τής αυτοδιοίκησης, τών Ένόπλων Δυνάμεων καί τών Σωμάτων Άσφαλείας.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ἡ κ. Χρυσόθεμη Ἀνδρουσινού, Ἀθήνα, 100 € εἰς μνήμην λατρευτῆς τῆς μητέρας Ἑλλης - Ἐλισάβετ.

Ὁ κ. Ἀνδρέας Γεωργουλάς, Ἀθήνα, 100 € εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Χριστίνας.

Ὁ κ. Βασίλης Γκουτούφας, Νέα Σμύρνη, 50 € εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Φωτεινῆς.

Ὁ κ. Θεόδωρος Κοζύρης, Ἀθήνα, 100 € εἰς μνήμην Παναγιώτου Στ. Ξυραφά, τῆς συζύγου του Ἀγγελικῆς καὶ τῶν γονέων των Σταύρου καὶ Εὐαγγελίας Ξυραφᾶ.

Ἡ κ. Εὐσταθία Στουφῆ, Ἀθήνα, 150 € εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Ἀντωνίου καὶ τῶν γονέων του Δημητρίου καὶ Γεωργίας.

Ἡ κ. Εὐσταθία Στουφῆ, 50 € εἰς μνήμην τῶν γονέων τῆς, ἀδελφῶν καὶ προσφιλῶν ἀπόντων.

Ἡ κ. Εὐφροσύνη Χριστοπούλου, Κόρινθος, 50 € εἰς μνήμην τῶν γονέων τῆς Ἡλίας καὶ Μαργαρίτας Χριστοπούλου.

ΔΙΚΑΙΩΝ ΨΥΧΑΙ ΕΝ ΧΕΙΡΙ ΘΕΟΥ...

Ματωμένη Πρωτοχρονιά

Ἀνέτειλε καί πάλι νέον ἔτος. 2017 χρόνια ἀπό Γεννήσεως Χριστοῦ ἔγραψε τό χρονολόγιο τῆς ἱστορίας. Δέν πρόλαβε ὅμως καλά-καλά νά εἰσέλθει στήν ζωή μας ἡ νέα χρονιά, νά ανταλλάξουμε εὐχές γιά ἀγάπη, εὐτυχία, εἰρήνη καί ὁ κόσμος σείσθηκε, πόνεσε, μάτωσε ἀπό κρούσματα φοβερῆς βίας καί τρομοκρατίας. Μόλις τό ρολοῖ τῆς ἀνθρωπότητας γύρισε, οἱ δείκτες ξεκίνησαν νά κυλοῦν αἱματοβαμμένοι!

Ἦταν περίπου 15', μετὰ τήν εἰσοδὸ μας στό 2017, ὅταν στήν γειτονική μας Τουρκία, κάποιοι ἔνοπλοι ἰσλαμιστές εἰσέβαλαν σ' ἓνα κοσμοπολίτικο κέντρο διασκεδάσεως, ὀνόματι Reİna, στήν περιοχή Μπεσίκτας, στά παράλια τοῦ Βοσπόρου, ὅπου σκόρπισαν ὀλεθρο. Μάλιστα, ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς φοροῦσε ἐνδυμασία ψευδο-ἁγίου Βασιλείου τῆς Δύσεως. Ἐκεῖ, χωρίς διασταγμὸ ξεκίνησαν νά πυροβολοῦν, ἀδιακρίτως, ἀθώους πολίτες, μόνο καί μόνο γιά νά σκοτώσουν. Γιά νά ἐκδικηθοῦν, κατὰ τήν νοσηρὴ ἀντίληψη τοῦ Ἰσλάμ, τό Τζιχάντ (=ἱερός πόλεμος) τοὺς ἀπίστους καί νά κερδίσουν, ἔτσι, καλύτερη θέση στὸν ὑλιστικὸ τους παράδεισο.

Ἐπίσης, παράλληλα σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, συνεχίστηκαν φονικοὶ πόλεμοι, ὅπως στή Συρία καί ἄλλοι. Ἠγέτες, πού ἰσχυρίζονται ὅτι ἐργάζονται γιά τό καλὸ τῶν πατρίδων τους, ἀλλά, τελικῶς, παίζουν «βρώμικα» παιχνίδια εἰς βάρος τῆς ἀνθρωπότητας. Ἐγκληματικές ἐνέργειες, δολοφονίες ὑψηλῶν προσώπων, ληστείες, ἀτιμίες. Κίνδυνοι, ἰσχυροὶ φόβοι γιά τρομοκρατικά χτυπήματα, γιά πυρηνικά, χημικά ἢ ὅπλα μαζικῆς καταστροφῆς. Ὅλα αὐτὰ συνθέτουν, δυστυχῶς, τό σκηνικὸ τοῦ κόσμου σήμερα. Πιθανῶς, ἓνα σκηνικὸ συρράξεων, παγκοσμίου πολέμου; Εἶναι πασιφανές ὅτι βαδίζουμε καλὰ...

Πορευόμαστε σέ πῶς δύσκολες ἡμέρες μέσα στό 2017; Πιθανότατα... Φυσικὰ ἀνησυχούμε, ὅταν συμβαίνουν τόσο φρικτὰ γεγονότα παγκοσμίως, ἀλλά καί δίπλα μας, στή γειτονιά μας. Μᾶς ἔρχονται στό νοῦ διάφορες ἔγκυρες προφητείες, πού κατὰ καιροὺς ἔχουν εἰπωθεῖ ἀπὸ ἀξιόπιστα καί

ἁγιασμένα πρόσωπα. Ἦ ὁ προφητικὸς λόγος «ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει τὰ κόλλυβα στὸ ζωνάρι», πού ὁ Ὁσίος Παῖσιος κατ' ἐπανάληψη καί σέ πολλοὺς προσκυνητὲς εἶχε πεῖ. Καί πάλιν, ὅμως, πρέπει νά τονίσουμε ὅτι ὁ Θεὸς γνωρίζει τελείως καί ἀσφαλῶς. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ κυβερνητὴς τῆς ἱστορίας, ὅσο κι ἂν νομίζουν κάποιοι ἄνθρωποι ἢ ὁ πλανημένος κοσμοκράτωρ διάβολος ὅτι κυβερνοῦν τὸν κόσμο. Ὅπως ὅποτε σκεφτόμαστε τό μέλλον, ἀγωνιούμε γιά τό τί μᾶς ἐπιφυλάσσει τὸ αὐριο, σέ ποιές ἡμέρες πορευόμαστε...

Φυσιολογικὴ ἡ ἀγωνία γιά μᾶς τοὺς φτωχοὺς ἀνθρώπους. Παράλογη, ὅμως, ἡ ἀπογοήτευση, ἡ ἀπελπίσια. Πρέπει θεῖα χάριτι ν' ἀνεβοῦμε στή σφαῖρα τοῦ ὑπερλογου καί τότε θὰ βροῦμε ἀπαντήσεις. Τίποτε δέν γίνεται τυχαῖα. Γιά ὅλα ἔχει ὁ Θεὸς τό σχέδιό Του. Ἀπὸ ἀγάπη κινεῖται πρὸς τό συμφέρον μας. Ἄλλα γεγονότα τὰ εὐλογεῖ (τὰ ἀγαθὰ) καί ἄλλα τὰ ἀνέχεται (τὰ ἄσχημα). Ἄς μὴ λησμονοῦμε, ἄλλωστε, ὅτι ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου, μέσα στήν ἐλευθερία του, εἶναι αὐτὴ πού προξενεῖ πολλὰ κακὰ στὸν κόσμο.

Ἄς θυρόμαστε τὸν ψαλμικὸ λόγο τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο: «ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου». Μᾶς βλέπει ὁ Θεός, ἔχει στηρίξει ἐπάνω μας τό βλέμμα Του. Δέν θὰ μᾶς, ἀφήσει, ὅπως τό ἔκανε σέ πλῆθος πιστῶν ἀνθρώπων παλαιότερα. Ἀπὸ μᾶς περιμένει νά Τὸν ἀγαποῦμε, νά Τὸν ἐμπιστευόμαστε, νά πορευόμαστε κατὰ τίς ἄγιες ἐντολές Του. Περιμένει νά Τὸν πλησιάσουμε ὁλοένα. Ἄν ἔτσι βαδίζει ὁ κόσμος, πόσα πράγματα θὰ ἦταν διαφορετικά! Θερμές ν' ἀνεβαίνουν οἱ προσευχές μας νά μᾶς ἀσφαλίζει, νά χαρίζει εἰρήνη στή γῆ, νά σκορπίζει παντοῦ ἡ ἀγάπη, νά διαλυθεῖ τό μῖσος. Κύριε, βοήθησέ μας νά μὴ ζοῦμε ματωμένες χρονιές, στιγμές φρικτοῦ πόνου, ἀλλά δώσε μας «τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καί μετανοίᾳ ἐκτελέσαι». Ἀμήν!

ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Μέ τον φακό τοῦ Συνδέσμου

Στιγμιότυπα από τό πανηγύρι τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, προστάτου τῶν ἀμπελουργῶν στή Γουμένισσα Παιονίας

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό
Έλληνορθόδοξης Μαρτυρίας
Ιδιοκτήτης: Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας
Βασ. Γεωργίου Α' 5 - 241 33 Καλαμάτα
Τηλ. 27210 23176-FAX: 27210 26478

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Κ.Κ. ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ
Αριθμός Άδειας
020020

